

BØRNE

TEATER

AVISEN

NR. 51 JANUAR 1986



BØRNE**TEATER****AVISEN**

NR. 51 JANUAR 1986

ISSN 0900-0291

Børneteateravisen udsendes af Teatercentrum i Danmark Frederiksborggade 20, 3. 1360 København K. Tlf. 01-15 69 00

Ansvarshavende redaktør:
Magnus Brandstrup (DJ)

Børneteateravisen udsendes fire gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 50 kr. årligt. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor. Børneteateravisen/Teatercentrum orienteres af Avispostkontoret om den nye adresse. Kontakt kun Børneteateravisen/Teatercentrum ved fortsat fejllevering eller ikke ændret adresse.

Børneteaterbrochuren — en rød bog i A5 format — udkommer i år i begyndelsen af april. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater. Hvis du er vant til at få Børneteateravisen, bedes du lægge mærke til, om brochuren osse kommer. Ellers spørg på det lokale postkontor.

Produktion: H.P. Sats I/S, Assens.

Trykning: Vestjysk Rotation, Vinderup.

Indhold

Interview med BTS-formand	side 2
Banden får DT-pris	side 3
Nyt fra ASSITEJ	side 4
Aldersgruppe problemer	side 5
Teaterrådets indstillinger	side 6
Interview med Cassandra	side 7
Dansk-brasilianisk teaterprojekt	side 8
Dansk-indonesisk teaterprojekt	side 10
Repertoirenyt	side 11
Team Teatrets underskud	side 15

Dead-line for stof til næste nummer af Børneteateravisen er 17. februar 1986. Avisen udkommer omkring 15. marts. Indlæg til avisen sendes til: Børneteateravisen Frederiksborggade 20, 3. 1360 København K.

Forsiden

Kultegning af Mogens Gissel.



BTS-formand Anette Sørensen ser teatret som et enestående medie.

Børneteatret skal stille sig på barnets side

Ny formand for BTA ønsker ikke kvalitetsbedømmelse af organisationens medlemmer

Af Magnus Brandstrup

Børneteatersammen slutningen (BTA) har fået ny formand efter Anette Nissen. Det er blevet Anette Sørensen, der til daglig er administrator i Teatret Artibus i København. Børneteateravisen har talt med formanden for de 42 BTS-teatre.

Anette Sørensen starter samtalen med at slå fast, at det med formandsposten først og fremmest er noget formelt. I princippet arbejdes der kollektivt i BTS-bestyrelsen. Men ofte samles en god portion af opgaverne hos formanden.

De øvrige medlemmer af den nye bestyrelse er iøvrigt: Erik Møller, Teater 83, Kjell Hjort, Fiolteatret, Gunnar Andersen, Kaskadeteatret, Karin Kaad, Skægspire, Kim Nørrevig, Artibus og Peter Seligmann, Baggårdteatret.

Men hvorfor er det egentlig vigtigt, at teaterfolk på organisationsplan slås for børneteaternes interesser?

— Fordi, svarer Anette Sørensen, teatret som medie i enestående grad er i stand til at klargøre nogle samfundsmæssige og psykologiske sammenhænge. Og hun fortsætter:

— Hvis børneteatret solidariserer sig med børnene, kan det støtte og flytte børnene. Og det er vigtig

tigt i et samfund, hvor det, de i øvrigt får tilbudt fra underholdningsindustrien, er ren beskæftigelse og pasning.

— Det gode børneteater er i stand til at fastholde børnene, fordi de så direkte og tæt på konfronteres med de levende skuespillere. De store sceneoplevelser og TV kan børnene blot koble fra eller slukke for.

Kvalitetskrav

Men hvordan har den nye formand det med også at repræsentere alt det dårlige børneteater, som også bliver lavet af grupper inden for organisationen?

— Når et teater melder sig ind i BTA, er det fordi, teatrets medlemmer har valgt at ofre deres liv og tid på at beskæftige sig med børn. — Og så skal de have al mulig støtte. Jeg går ikke ind for, at der skal stilles kvalitetskrav for optagelse i BTS.

Netop kvalitetskriterier diskuteres i denne tid livligt blandt BTS-medlemmerne, og spørgsmålet bliver hovedemne på organisationens næste generalforsamling samt ved BTS-seminaret i forbindelse med årets børneteaterfestival. Der er således nedsat en arbejdsgruppe, som skal opstille mulige kvalitetskriterier, som medlemmerne siden skal tage stilling til.

Virkeligheden i dag er, at et børneteater kan optages i BTS, hvis det opfylder visse formelle krav om organisationsforhold mv.

BTS-stemplet er altså ikke no-

get kvalitetsstempel.

— Nej, siger Anette Sørensen, men det er en garanti for, at teatergruppen har den grundlæggende kvalitet, at man arbejder professionelt. Selv om det måske ikke direkte kan aflæses på forestillingerne.

— Hvis vi får kvalitetskriterier, fortsætter hun, så vil vi få etableret en slags »de riges klub«, og der vil lynhurtigt opstå en ny organisation af de øvrige.

— Med to organisationer vil den samlede indflydelse på lovgivning mv. blive mindre. Det er vigtigt, at lovgiverne og rådgiverne har en organisation, der repræsenterer størsteparten af landets professionelle børneteatre.

— Politisk og organisatorisk er det altså vigtigt, at de professionelle børneteatre organiseres i en forening. Samtidig vil en kvalitetsbedømmelse af teatrene kræve en enorm arbejdsindsats fra et optagelsesudvalg og vil også efter min mening kræve et langt større hjælpeapparat, end vi har nu. Og vi kører jo stadig på frivillig arbejdskraft.

— At der er behov for en vis op-

nummer af Børneteateravisen.

Anette Sørensen finder det overordentlig glædeligt, at så mange som 13 ud af 42 BTS-grupper viste sig parate til at ofre tre måneder på dette kursus. Og hun fortæller, at BTS på baggrund af denne interesse har indledt et tilsvarende samarbejde med Århus Teater Akademi, hvor et lignende kursus vil blive afviklet i efteråret 1987. Deltagerne bliver her Gruppe 38, Rivegildet, Teater 84, Jomfru Ane Teatret og Dueslaget.

Anette Sørensen fremhæver i øvrigt en anden væsentlig årsag til, at det blev tre »gamle« grupper, der blev udvalgt i første omgang. Det var et ønske om at sikre succes for det første af den slags kurser. — Et pilotprojekt. Det håber hun bliver opnået ved at vælge stabile grupper, hvor udbyttet vil være sikret.

Politisk teater

BTS skal altså være børneteaternes vagthund i forhold til myndigheder og politikere, og organisationen skal sørge for, at teaternes

kvalitet højnes. Men hvad er det egentlig disse teatre står for i dag? Gælder de gamle slagord om vigtigheden af, at børn oplever teater i deres eget miljø, at de oplever teater, der beskæftiger sig med deres egen virkelighed. Gælder de stadig?

— Ja, de gamle slagord er stadig gældende, men vi stiller nye krav og har større ambitioner, svarer Anette Sørensen og fortsætter:

— I børneteaterbevægelsens start var vi mere direkte politiske. Men i det øjeblik du stiller dig på barnets side i det her samfund, er du stemplet venstreorienteret, fordi de krav, børnene må stille til et anstændigt liv, er venstreorienterede. Det handler om mere tid med forældrene (nedsat arbejdstid), ordentlige boligforhold (legetøj, friarealer etc.), giftfrit miljø og så videre.

— Dengang i starten var det jo revolutionerende blot at tage ud og spille på skolerne.

— I dag er der større krav om et nyt indhold og nye former. Der er også et større krav om og en større lyst til at give børnene teateroplevelser i andre rum end gymnastiksalene. Men vi skal stadig spille, hvor børnene er, samtidig med at det er vigtigt, at vi efterhånden kan det hele.

Som eksempel på en bestræbelse i retning af at kunne tilbyde forestillinger i »rigtige« teatre, nævner Anette Sørensen, at børneteatrene i København arbejder på at få et børneteaterhus, hvor de lokale og tilrejsende grupper i længere perioder kan opføre stationære forestillinger. □

Hvert år stemmer landets 92 teaterforeninger om, hvilken forestilling man mener har været den bedste i den forgangne sæson.

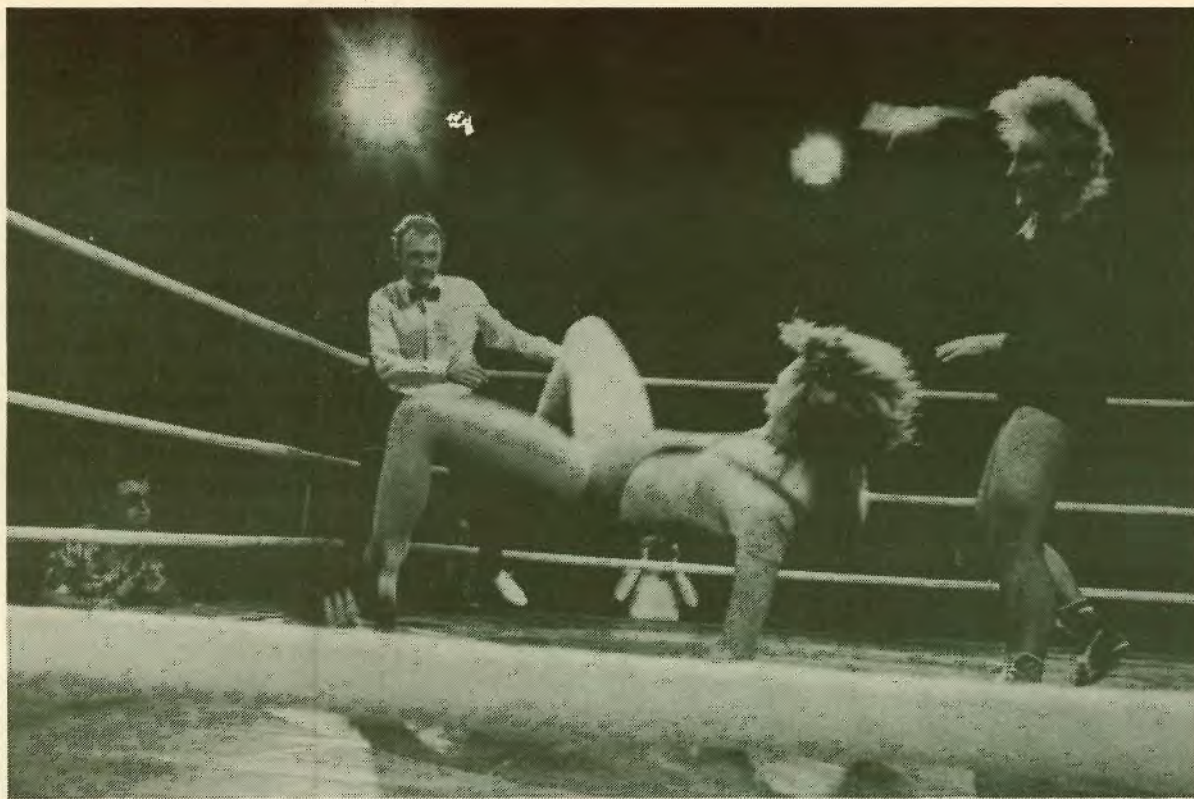
For 1984/85 blev det Bandens forestilling »Trafford Tanzi«, og prisen blev overrakt ved Danmarks Teaterforenings seminar i Flensborg i december.

Foreningens formand, K. O. Jensen, Herning, sagde i den forbindelse, at »Trafford Tanzi« ved udvælgelsen var et spring foran andre gode forestillinger. Han kaldte den hårdtslående — fremragende dramatiseret billede af vores samfund på godt og ondt. Spillet veloplagt, ypperligt, kongeligt og på en helt overrumplende morsom måde.

— Den var, sagde han videre, et godt eksempel på, hvordan man med et mindre, men veluddannet ensemble kan løse selv store opgaver med bravour.

— Vi har nok ikke benyttet jer så meget, som I forventede, men grunden kan være, at I er utraditionelle. Vore teatersale, gymnastiksale, aulaer eller hvad vi nu har, er ligesom vores abonnementsystemer indrettet efter proceniumsteatret. Og da I sidste år dukkede op med jeres forestilling, der spillede i en brydering med publikum på alle fire sider, udnyttede I en enkel og oplagt idé.

Og K. O. Jensen sluttede af med at erklære foreningens enighed



»Trafford Tanzi« — et brag af en forestilling (foto: Palle Berg).

Trafford Tanzi årets bedste turné-forestilling

Teatergruppen Banden fik årets pris fra Danmarks Teaterforeninger

med den anmelder, der om »Trafford Tanzi« skrev, at den var et brag af en forestilling.

På vegne af Teatergruppen Banden takkede skuespiller Henning Olesen for prisen og for den

konkrete tilkendegivelse af, at forestillingen har glædet mange mennesker, har skabt furore, har

skabt debat. Og i forlængelse heraf sagde han:

— Jeg vil knytte det håb og store ønske, at denne pris, netop fordi den er tilfaldet os, vil medvirke til, at teaterforeninger over hele landet får mere blod på tanden, når det drejer sig om at lade teaterforestillinger fra gruppeteatre få plads i abonnementerne. Jeg tænker specielt på voksenteatret. Vi nærmer os hastigt 20 året for gruppeteatrenes fremvækst, men trods stor udfoldelse på alle leder og kanter, som har bevist vores berettigelse og betydning for det moderne danske teater, er det stadigvæk med stor forsigtighed mange af Jer (ja, en del gør det aldrig) putter os ind på »fri serie«, »eksperimentel serie« for slet ikke at tale om »gul serie«!

— Må det være mig tilladt ved denne lejlighed at sige: Hvis I som offentlige arrangører af teaterforestillinger har en forpligtelse, må det være at afspejle det danske teaterbillede — fordomsfrit! Hvad publikum angår, tror jeg ikke, I skal være nervøse, husk på, at hundredetusinder af Jeres publikum har mødt os gennem årene i børnehaver, ungdomsklubber, på biblioteker og ikke mindst i skolernes gymnastiksale!

— En stor tak til Jer, der aldrig har været »bange« for at købe vores forestillinger. Forhåbentlig bliver I flere. □



(Foto: Mogens Laier)

Strengere krav for deltagelse i børneteater-festival

Teatergrupper kan ikke blot stille op i weekenden og skumme fløden af andres arbejdsindsats.

Den årlige store børneteaterfestival arrangeres i 1986 i samarbejde mellem Teatercentrum og Tårnby kommune på Amager. Det bliver den 16. af slagsen, og tidspunktet er for den offentlige dels vedkommende weekenden 18.-20. april.

Efter forslag fra Børneteater-sammenslutningen og med opbakning fra Tårnby kommune og Udvalget vedrørende Børneteater og Opsøgende Teater (UBOT) stilles der i år strengere krav for deltagelse i festivalen.

Tidligere har teatergrupper kunnet nøjes med at spille deres forestillinger i weekenden i direkte salgssøjemed og iøvrigt ofte uden at deltage i det store praktiske og organisatoriske arbejde ved forberedelse og afvikling af festivalen.

Festivalen har — bl.a. her i avisen — været kritiseret for i stigende grad at være en salgsmesse.

Arrangørerne har i den forbindelse påpeget, at festivalen jo ikke kun handler om et weekend-arrangement, men i lige så høj grad er en kulturel manifestation i ugen op til denne weekend, hvor der spilles en række gratis forestillinger rundt på skoler, biblioteker og institutioner i den arrangerende kommune.

De teatergrupper, der vil deltage til april, skal altså også være med i ugens løb og tage slæbet med den kulturelle manifestation.

Hovedparten af de deltagende teatre er medlem af Børneteater-sammenslutningen. Og for disse teatre har festivalerne ud over det vigtige salgsmæssige og manifestationen også en vigtig intern funktion.

I ugens løb afvikles der nemlig et BTS-seminar, som ad år har fået større og større vægt. Her mødes grupperne for at opleve og kritisere hinandens forestillinger. Og erfaringerne har vist, at teaterfolkene er blevet stadig bedre til at yde hinanden konstruktiv kritik. Således er der eksempler på, at meget dårlige forestillinger simpelthen er blevet taget af plakaten efter disse seminarer. Eller man har hjulpet hinanden til at

gøre forestillingerne bedre.

Dette seminararbejde ønsker man i BTS at gøre endnu bedre og indholdsfuldt ved den kommende festival. Bl.a. prøver man i planlægningen at give grupperne mere tid til at arbejde sammen.

Endvidere er der ideer fremme om at to grupper i overværelse af samtlige de øvrige grupper skal se og kritisere hinandens forestillinger. I forbindelse med denne idé er der også tanker om at lade dele af seminaret være åbent for pressen. For som det udtrykkes: vi føler os stærke nok til for en gangs skyld »at hænge vores beskidte vaske-tøj ud«. Baggrunden for dette er naturligvis at vise, at der rent faktisk foregår en stærk og kvalificeret kritik inden for teatrenes egne rækker. — Til glæde for publikum.

Børneteateravisen kan kun hilse sådanne initiativer velkomne. Specielt fordi der efterhånden er ved at komme en debat igang om gruppeteatrenes kvalitets-niveau. Desværre føres denne debat mest af folk uden for teatrene — og ofte i udenlandske tidsskrifter.

Behovet må være en debat mellem teaterfolk og publikum — eller dets repræsentanter. mb

REDAKTØR-SKIFTE — Dette nummer af Børneteateravisen bliver det foreløbig sidste med Magnus Brandstrup som redaktør. Magnus er blevet ansat på Danmarks Radio og kan derfor ikke fortsætte som redaktør.

Hvem der bliver redaktør fremover er i skrivende stund ikke afklaret.

FIA — den internationale organisation for skuespillere, sangere, dansere og artister, har afholdt sin 13. kongres i Athen. Her blev bl.a. vedtaget en resolution om børneteater. Den understreger betydningen af børneteater som en opdragende faktor i børnenes og de unges liv, idet »det hjælper dem til at lære at skelne mellem godt og ondt og inspirerer dem til at udvikle deres fantasi og deres moralopfattelse«. — Derfor understreger resolutionen vigtigheden af, at børneteateret økonomisk sidestilles med voksenteateret, således at børnene præsenteres for det ypperste af det ypperste. — FIA har tilslutning fra 39 lande.

TEATER & BEVÆGELSE — en københavnsk skole, der arrangerer kurser under lov om fritidsnærværelse for voksne, kunne allerede i sidste kvartal 1985 tilbyde 160 kurser med tilsammen knap 1.000 undervisningstimer. Der er fortsat tale om kurser i forskellige former for dans.

VIDEOFILM FOR BØRN er ikke noget, det vrirler med på video-forretningernes hylder. Som nodestykke til de udenlandske kræk- og voldsfilm og tegnefilmsvideoer har det københavnske filmselskab Platon lavet et teaterstykke af Ib Spang Olsen på video. Det drejer sig om forestillingen »Som man råber i skoven«, der tidligere er opført som teaterforestilling på Bådteatret i København. Den eneste gang af skuespillerne fra Bådteatrets udgave er på videoen Lasse Lunderskov, der også har skrevet musikken. Fra selskabets side er produktionen lidt af et eksperiment for at finde ud af, om der overhovedet er et marked for børnefilm produceret direkte til de 1.200 videoforretninger, hvor »Som man råber i skoven« nu er udbudt til salg og leje.

I VEJLE KOMMUNE er man langt fremme med planerne om at bygge et kulturhus, der bl.a. skal rumme en teatersal med plads til 700 tilskuere. En del af huset bliver en ombygning af en gammel ostefabrik. Noget af opbygningen er allerede færdig, og her er bl.a. indrettet ungdomsklub og en mindre teatersal, hvor en lokal amatørteatergruppe producerer børneteater. Det er hensigten, at kulturhuset skal være så fleksibelt, at det kan rumme mange former for teater, musik, udstillinger mv.

SØREN MØLLER — kulturrådmand i Odense — mener, at der efterhånden er ved at blive større prestige for politikerne i at sidde i de kulturelle udvalg i kommunerne.

Nyt fra ASSITEJ

Fra bestyrelsen

Generalforsamling i Dansk ASSITEJ blev afholdt på Fiolteatret d. 21. november. Efter generalforsamlingen ser bestyrelsen således ud: Flemming Hansen (Artibus), Marie Møller (Baggårdsteatret), Anette Nissen (Dueslaget), Ray Nusslein (Paraplyteatret), Jan Torp (Kaskadeteatret) samt B-medlemmerne Michael Ramløse og Biba Schwoon.

Kontingent for sæson 1985/86 blev sat uændret til 600,- kr. for A-medlemmer og 200,- kr. for B-medlemmer.

Generalforsamlingen vedtog iøvrigt et meget omfattende arbejdsprogram for den kommende sæson, så den nyvalgte bestyrelse kan ikke ligge på den lade side. I arbejdsprogrammet indgår bl.a. forskellige udgivelser om dansk/nordisk børne- og ungdomsteater, at udvide de udenlandske kontakter bl.a. gennem internationale observatører til den danske børneteaterfestival, at arbejde for at arrangere en international børneteaterfestival i Danmark i 1988, at udbygge informationen til medlemmerne og at være medarrangør af en brugerkonference i forbindelse med børneteaterfestivalen i Tårnby i april 1986.

Desuden kunne generalforsamlingen glæde sig over, at Ministeriet for kulturelle Anliggender har reserveret et beløb på 20.000,- kr. til ASSITEJs drift i sæsonen 1985/86. Og dem bliver der brug for!

Nordisk Festival 3.-7. maj

De nordiske ASSITEJ-lande arrangerer en nordisk børneteater-

festival i Helsingfors i dagene 3.-7. maj 1986.

Der skal i ugens løb vises ca. 30-35 forestillinger, fordelt med 3 danske, 3 norske, 3 svenske og 3 finske grupper samt 1 gruppe fra Island og 1 fra Færøerne.

I forbindelse med festivalen arrangeres et seminar for nordiske teaterfolk (og ASSITEJs executiv-komitè) med overskriften: »Børne- og ungdomsteater — et levende alternativ i en forvirret tid«. Dette seminar afholdes på Hanaholmen i udkanten af Helsingfors — samme sted, som teaterfolket indkvarteres. Der vil være mulighed for at deltage i seminaret for enkeltpersoner, og den foreløbige pris herfor incl. helpension er sat til 2.050,- d.kr.

ASSITEJs executiv-komitè afslutter festivalen i Helsingfors med at drage til Stockholm, hvor det svenske ASSITEJ er vært for det årlige executiv-møde. Udover komiteens egne møder vil programmet indeholde forestillinger og debatter om svensk børneteater samt møder med eksil-teatergrupper fra Sydamerika.

Børneteater i Norden

»Børneteater i Norden« er titlen på en fællesnordisk publikation, der udgives i begyndelsen af 1986 af det internationale ASSITEJ i Paris og sendes rundt til verdens ASSITEJ-centre. På det seneste fællesnordiske møde mellem ASSITEJ-bestyrelserne i Kalmar d. 23.-24. november faldt de sidste redaktionelle brikker på plads.

Publikationen bliver på ca. 60 sider og skal ud over de enkelte landes afsnit indeholde en fælles historik over børneteater i Norden, skrevet af Viveka Hagnell.

Det danske afsnit vil bestå af tre (måske fire) artikler. De to hovedpunkter bliver en nyskrevet artikel af Beth Juncker med emnet »dansk børne- og ungdomsteater lige nu« samt en artikel fra 1980 af Vibeke Gårdmand: »Vi må ha' teatret ned på køkkenstolen«; derudover en oversigt over teaterlovgivningen — penge og politik.

Publikationen udgives på engelsk og er samtidig tænkt som en introduktion til den nordiske festival i maj 1986.

I øvrigt SVERIGE

Hallandsfestivalen, der fandt sted fra d. 12. til d. 27. oktober, havde deltagelse af 33 teatre med 44 forskellige produktioner, og der blev ialt opført 319 forestillinger. Den svenske kulturminister Bengt Göransson brugte to hele dage på festivalen. *Et eksempel til efterfølgelse!*

Statens Kulturråd, der uddeleger støtten til de svenske grupper, har lagt sin politik om: Antallet af grupper, der får støtte, er skåret ned, til gengæld er støttebeløbene til de enkelte grupper nået op på en rimelig størrelse. Omkring 20-25 grupper vil kunne forvente støtte fra Kulturrådet, der sidste sæson støttede 45 grupper. Samtidig er puljen for støtte til enkeltprojekter (som vores § 19) sat op.

Der afholdes børneteaterfestival i Jönköping 12.-26. maj 1986.

NORGE

I Oslo går 30-40 børn rundt og er meget skuffede. De havde nemlig på Det norske Teater prøvet i omkring to måneder på en ny børneforestilling sammen med

professionelle skuespillere. Men da teatrets voksenproduktion, musical'en »Cats« blev så omfangsrig i scenografi og teknik, at det blev vanskeligt at huse begge forestillinger samtidig, aflyste teatrets ledelse børneforestillingen 14 dage før premieren.

De norske grupper har fået et spillested i Oslo, og Teatercentrum har fået kontor der. I en nedlagt fabriksbygning har man indrettet teatret »Black Box«.

FINLAND

1.-8. december 1985 afholdtes en ungdomsteateruge i Helsingfors, arrangeret af finsk ASSITEJ. Udover finske grupper var der gæstespil fra Danmark (Teatret med »Hans Hansen«), fra Italien (Teatro dell' Angelo med »Robinson et Crusoë«) samt fra statsbørneteateret i Irkutsk, Sovjetunionen.

BELGIEN

Fra d. 20. dec. 1985 til d. 5. januar 1986 afholdtes festivalen »Noël au Théâtre« (Jul på teatret) i Vallonien — den fransktalende del af Belgien.

På invitation fra det belgiske ASSITEJ overværede Michael Ramløse festivalen fra d. 27.-31. dec. Besøget vil bl.a. resultere i en artikel i Børneteateravisen om belgisk børneteater.

Bliv medlem af ASSITEJ

Ønsker du at vide mere om børneteater ude i verden, så bliv medlem af Dansk ASSITEJ. Det koster 600,- kr. for producerende børneteatre og 200,- kr. for enkeltpersoner, organisationer og institutioner.

Kontakt:

DANSK ASSITEJ
Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K
01-15 69 00

Michael Ramløse



Ved ungdomsteaterugen i december i Helsingfors var Danmark repræsenteret ved Teatret med forestillingen »Hans Hansen«. Fra Finland rapporteres om stor succes med bemærkninger som: »Teaterugens bedste forestilling — en stor oplevelse.«

Rapport om sejlede teater

Kaskadeteatret var i sommer for tredje gang på sejlede turné rundt til danske småer. I år gjaldt det Anholt, Sejerø, Omø, Femø, Fejø og Askø med forestillingerne »Blindebuk« og »Kom frit frem«.

Efter turen har teatret udarbejdet en mindre rapport over turen. Heri konkluderes, at det er vigtigt, at sådanne kulturelle fremstød sker i samarbejde med den lokale befolkning. — F.eks. som tilfældet har været med Kaskadeteatret i samarbejde med lokale repræsentanter fra Sømmenslutningen af Småer i Danmark.

Kaskaderne betragter deres turneer som et stykke pionerarbejde,

som blandt andet har gødet grunden for andre teaterturneer til småerne. I denne sæson har således både Det danske Teater og Odense Teater været på ø-turné.

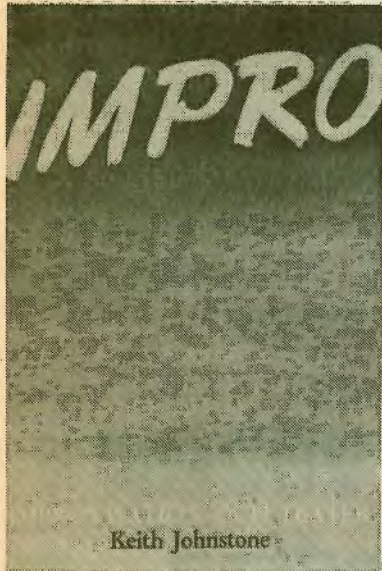
mb

NYE BØGER



Improvisation

Det svenske teatertidsskrift »entré« og Riksteatern har udgivet bogen »IMPRO — improvisation och teater« af den engelske teaterpædagog Keith Johnstone, som bl.a. i Danmark er kendt fra sine mange kurser for skuespillere, bl.a. på Statens Teaterskole. Det er således på hans improvisationsteknik, at det nok så bekendte »Teatersport« bygger. Udgiver: entré/Riksteatern 1985, ca. pris S.kr. 85,-.



Skuespilleruddannelse

Den østtyske teaterpædagog Rudolf Penka, som vi bragte et interview med i sidste nummer af Børneteateravisen, har sammen med Gerhard Ebert skrevet bogen »Skuespilleren — en grundbog for skuespilleruddannelsen«. Den er nu udkommet på norsk.

I løbet af de sidste tredive år har den statslige teaterskole i Berlin udannet en ny type skuespillere, som nu gør sig gældende på teatret, i film, radio og TV, både nationalt og internationalt. Penka og Eberts grundbog rummer hemmeligheden bag succes.

Rudolf Penka vil i øvrigt være hovedkraften ved den nye efteruddannelse af børneteaterskuespillere, som Børneteatersammenslutningen arrangerer ved Odense Teater i foråret 1987.

Gyldendal Norsk Forlag, 240 sider, ill., D.kr. 414,-. (Kan købes hos Teaterhjørnet, Vesterbrogade 175, 1800 Frederiksberg C).

Teaterforlaget DRAMAs udgivelser:



Allan Lauridsen: *Det er ingen kunst...* — en bog om teaterregisørens arbejde, 125 s., ill., indb., kr. 180,-. Teaterforlaget Drama: *Hovedkatalog* pr. 15/8, 1985, 60 s., ill., kr. 10,-. Indeholder afsnit for faglitteratur, skuespiltekster samt navneregister.

Morten C. Hebsgaard: *Ballondyr* — en opblæst affære. En håndbog i ballonopblæsningsens ydmyge kunst. 1985, 21 s., ill., kr. 28,-.

Ole Lund Kirkegaard/Henrik Bak: *Otto er et næsehorn*. I dramatiseret udgave. 1985, 56 s., kr. 44,-.

Paul Smith: *Arbejde adler!* — En cabaret om det 20. århundredes Guddom samt 9 andre provokerende tekster. 1985, 52 s., incl. noter, kr. 42,-.

Lis Thorbjørnsen: *Vise mænd og markens hyrder*. Kirkespil, 1985, 32 s., kr. 32,-.

Leif Maibon: *Ingen juleferie — Men!* Familiefestilling, 1985, 50 s., med noter, kr. 42,-.

Tonny Bilgreen, H. W. Gade & Jesper Morville: *Det forsamte forår*. — Rockmusical efter Hans Scherfigs roman. Tekst, 1985, ill., 66 s., kr. 48,-. Noder, 1985, 18 s., kr. 28,-.

Men det er for børnenes egen skyld

En historie fra det virkelige liv i dansk gruppeteater

Der har på det seneste været en lang række problemer for de turnerende børneteatre i forbindelse med overholdelse af aldersgrupperne rundt om på skolerne. Stadig flere lokale arrangører forsøger at luske børn under de fastlagte aldersgrænser ind til forestillingerne. Anette Sørensen fra Teatergruppen Artibus beskriver her, hvordan det foregår.



Fra Artibus' forestilling »Livet er en gave — pak den ud!« (når du bliver gammel nok).

Mandag i frokostpausen sætter ugens turneleader på forestillingen »Livet er en gave — pak den ud!« sig ved telefonen for at kontakte ugens spillesteder. Der skal lige checkes op omkring de krav, der står i kontrakten: hvilke klasser kommer, hvor mange, er der mørkelagt, osv.

Første forestilling i Ejby tirsdag morgen. Kontaktlæreren er venlig og imødekommende, alle krav er opfyldt. Der er bare lige et spørgsmål til sidst: han har 5 børn i 7. klasse, som i virkeligheden skulle være i 8. Kan han ikke godt få dem med? Lidt snak frem og tilbage — OK, det går nok.

Tirsdag morgen kl. 7.30 ankommer spilleholdet til skolen. Kontaktlæreren er på pletten som aftalt med hjælpere til at bære ind. Han henvender sig til spillerne og siger, at desværre er der ikke 5 børn fra 7., men 16. Spillerne diskuterer lang tid med læreren — de 16 må under ingen omstændigheder komme ind.

Kl. 9 står børnene uden for døren med de borde og stole, der skal være publikumsopbygning. Det har ikke været muligt at etablere den før nu, da skolen ikke råder over ekstra materiale af denne art. Spillerne er noget opkørte, indlemelsen af ungerne bliver lidt kaotisk.

Da alle er på plads, viser det sig, at der sidder 50 — halvtreds — børn fra 7. klasse bagest.

Spillerne giver op og spiller forestillingen.

Bagefter giver de læreren en skideballe.

Anden forestilling tirsdag: kl. 13 i Viby. Læreren har i telefonen forsikret, at det er 8., 9. og 10. klasserne, der skal ind. Ingen problemer.

Der er hjælpere på skolen. Der er folk til hjælp ved publikumsopbygning.

Kl. 13 kaldes børnene ind: først 10. klasserne, så 9. klasserne, så 8. klasserne. — Tilbage på gangen står 50 børn. »Hvem er I?« »7.« »I kan ikke komme ind.« Diskussion med kontaktlæreren, som også om morgenen har sagt, at kun 8., 9. og 10. kommer ind. Han si-

ger nu, at han havde fået den opfattelse, at det først og fremmest drejede sig om at få 150 ind — så de supplerer med 7. 7. klasserne bliver ikke lukket ind.

— Efter forestillingen takker lærerne for en god forestilling. De er enige i, at det ville have været urimeligt at lukke 7. ind.

Omkring onsdagens forestilling i Holte er der specielle problemer: Da turneleaderen ringer op mandag har hun en voldsom diskussion med kontaktlæreren. Læreren vil have 7. klasse med — Fair Play, som var der i sidste uge havde da osse taget andre børn med end dem, der stod i kontrakten. Turneleaderen siger, at det gør vi altså ikke. Så smider læreren røret på. Der kommer ingen aftaler i stand. Tirsdag ringer så undertegnede administrator til skolen — vi må lige vide, om vi skal komme eller bare sende en regning. Kontaktlæreren ringer ikke. Det gør derimod viceskoleinspektøren, som er overordentlig flink og rar, og hans 9. klasse skal osse se teater, og han kan da ikke forestille sig, at der bliver problemer med det, for de har da så tit teater og kender reglerne og er delt op, etc. Godt, tænker jeg, siger til viceskoleinspektøren, at vi da alle har ret til at blive hidsige engang imellem, og jeg er da glad for, at det hele bare er i orden.

Jeg ringer dernæst til Fair Play og spørger, hvad det er for noget. Det viser sig, at de har haft en vældig diskussion med kontaktlæreren på stedet. Deres forestilling hedder 1. til 5. klasse eller 2. til 6. klasse. Altså kan 6. klasserne godt gå med sommetider. OK,

det er noget andet, når der er tale om ældre børn.

Kontaktlæreren på skolen har argumenteret med, at Artibus skulle spille på skolen i næste uge — og de har ikke noget imod at spille for andre aldersgrupper end oplyst. Det tror Fair Play ikke på — de ender med at spille for 6. klasserne, selv om det ikke var aftalt. Men antallet af børn er OK, så problemet er ikke så stort.

Godt — jeg ringer glad til spilleholdet og meddeler, at skolen i Holte er OK. Viceinspektøren har sagt god for — det er bare i orden det hele.

Spillerne ankommer, stiller op. Ingen problemer.

Børnene kommer ind. 10. klasse. 9. klasse. 8. klasse. Hov — dem er der mange af? Spillerne spørger et par stykker, hvad klasse de går i. De kigger på hinanden. »8.« En pige kommer ind gennem døren. Spilleren er hurtig: »Hvad klasse er du fra?« »7.«

Alle børn er nu inde. Spillerne stiller sig op og siger, at forestillingen er for 8.-10. klasse, så 7. klasserne, som sidder på bordene bagest, må forlade salen. De begynder tøvende at rejse sig. Viceinspektøren rejser sig hurtigt og peger truende på de ærlige elever: »I bliver her«.

»Så spiller vi ikke.« Stilhed tyve minutter — så går børnene ud.

Forestillingen gennemføres Torsdag spiller vi to forestillinger i Vallensbæk — der er kun problemer med mørklægningen.

I morgen fredag spiller vi i Hvidovre

Anette Sørensen

Ud med Susanne og Paraplyen og ind med Månegøglet

Af Magnus Brandstrup

Første afsnit af værket om fordeling af de offentlige tilskud til bl.a. børneteater og opsøgende teater er nu skrevet og ført ud i livet.

Styrelsen for Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT) har efter indstilling fra Teaterrådet fordelt 8 mio. kr. mellem 9 børneteatergrupper.

På forhånd var der færre penge til rådighed i forhold til sidste sæson, idet der nu kun er 11 af landets 14 amter med i denne frivillige støtteordning.

Til fordeling var egentlig kun 7,2 mio. kr., men hertil er kommet et ekstraordinært engangsbeløb på kr. 800.000.

Alle de deltagende grupper har tidligere af Teaterrådet modtaget varsel om, at de kunne risikere at ryge ud af ordningen 1. juli 1986.

Og det sker altså nu for to teatre. Nemlig Paraplyteatret og Susanne Theils Teater. Paraplyteatret har været med i ordningen siden 1979, og udelukkelsen fra næste sæson sker ikke af kvalitetsnæssige årsager, men skal ses i sammenhæng med, at Teaterrådet ønsker at markere, at RBOT er en bevægelig og åben institution, hvor det ikke blot handler om at fastlåse en bestemt situation, men hvor rotation kan være gavnligt.

Til gengæld kan Paraplyteatret

føle sig temmelig sikker på, at det fortsat vil få støtte, når Teaterrådet her i starten af januar fordeler de direkte statstilskud over teaterlovens paragraf 16 c.

Susanne Theil

Om det forholder sig tilsvarende for Susanne Theils Teater er nok mere usikkert. Teaterrådets formand, Bjørn Lense Møller, siger til Børneteateravisen, at det er under overvejelse i Teaterrådet, om teatret skal støttes direkte af staten.

Der har i tidens løb været en del diskussion om kvaliteten i forbindelse med de offentlige tilskud til Susanne Theil. Modsat har der fra flere købergrupper — bl.a. teaterforeninger — ofte været peget på, at dette teater som et af de eneste kunne tilbyde »rigtige« sceneforestillinger for børn i rigtige teaterum. Det samme har været påpeget fra medlemmer af RBOTs styrelse, der bl.a. består af repræsentanter fra amtskommunerne. To af styrelsens medlemmer var således også imod, at Susanne Theil ryger ud næste år.

Tidligere sæsoner har teatret opnået støtte fra RBOT netop med begrundelsen om »rigtige« sceneforestillinger. Når Teaterrådet for næste sæson ikke indstiller teatret til støtte forklares det samtidigt, at andre af de støttede teatre også opfører børneforestil-

linger på faste teaterscener.

Hovedbestræbelsen i Teaterrådets indstilling har været at »konsolidere de mest aktive, kvalitative og anvendte teatervirksomheder i institutionen.« — Altså et forsøg på at bevare støtten til de teatre, der forbliver i institutionen, på samme niveau som i inde-værende sæson.

Samtidig har Teaterrådet anbefalet, at der ikke varsles udelukkelser for nogen af de støttede teatre efter sæson 1986/87. Altså arbejdsro i mindst to år.

De får penge

De teatre, som nu er med i ordningen, er (støttebeløb for inde-værende sæson i parentes): Baggårdteatret, Svendborg 1.330.000 (1.130.000), Bjørneteateret, Kalundborg 550.000 (217.000), Bådteatret, København 201.000 (174.000), Fair Play, Holbæk 1.330.000 (1.130.000), Kaskade-teatret, Voervadsbro 897.000 (870.000), Jytte Abildstrøms Teater, København 897.000 (609.000), Skifteholdet, København 1.700.000 (1.500.000), Turnus, Albertslund 897.000 (739.000) og Teatret Månegøgl, København 200.000 (0).

Som det fremgår, er Månegøgl ny i RBOT-sammenhæng. Teatret er kommet ind i forbindelse med det ekstraordinære tilskud på 800.000 kr. Ved samme lejlighed



Hanne Trolle og hendes teater Månegøgl bliver RBOTs tilbud til de allermindste.

fik tre teatre hver 200.000 kr. oven i den først afsatte støtte. Nemlig Baggårdteatret, Fair Play og Skifteholdet.

Om baggrunden for optagelse af Månegøgl for denne ene sæson skriver Teaterrådet: »Månegøgl vil med sine specielle forestillinger for de mindste børn betyde en klar udvidelse af RBOTs repertoiretilbud, som det vil være interessant at få reaktioner på. Teatrets forestillinger er af høj kvalitet og bevæger sig ud over det småbørns-pædagogiske drama, som normalt er institutionernes tilbud til denne aldersklasse.«

Månegøgl, der består af skue-

spilleren Hanne Trolle, har specialiseret sig i dukketeater for vuggestuebørn.

Om hovedparten af de RBOT-støttede medlemmer gælder det, at de får langt mindre i støtte, end de har søgt om. Det vil derfor blive nødvendigt for teatrene at revidere deres repertoire i forhold til de planer, de har søgt på.

Hertil bemærker Teaterrådet, at det kan blive nødvendigt at gennemgå de reviderede aktivitetsplaner for at sikre, at repertoireudbuddet stadig er alsidigt, og at alle aldersgrupper tilgodeses. □

2,5 mio. kr. til eksperimenter

Med revisionen af teaterloven, der trådte i kraft i sommer, fik teatrene en ny paragraf 19 med penge til eksperimenter.

I BTA har vi tidligere bragt en oversigt over de tildelte midler for efteråret 1985. Nu ligger bevillingerne klar for foråret 1986.

Følgende teatre har modtaget støtte til eksperimenter: Bjørneteateret 43.000, Cassandra

150.000, Cisternerne 220.000, Dansk-brasiliansk projekt 400.000, Dukketeater/Morten Grue 300.000, Farfa 125.000, Nanna Nilsson/Bellevue Teatret 200.000, Tukak-festival 200.000, Tågehornet 250.000, Uppercut Danseteater 200.000, Ole West-Madsen 200.000, Århus Teater Akademi 200.000.

Teatrene venter med spænding

Ca. 11,5 mio. kr. i statsstøtte og 3,5 mio. kr. i statslån. Det er penge, en række teatre med spænding venter på en fordeling af for sæson 1986/87.

Men der er lige et par ting, der i forhold til skrivende stund skal falde på plads forinden.

For det første skal finansloven vedtages, således at de nøjagtige beløb til de enkelte paragraffer i teaterloven er fastlagt.

For det andet skal et lovforslag fra kulturministeren om større kompetance til Teaterrådet færdigbehandles af Folketinget.

Herefter skal Teaterrådet tage stilling til, hvordan pengene skal

fordeles mellem de mange ansøgere. Og hvis rådet ikke får større kompetance, skal ministeren tage endelig stilling til rådets indstilling.

Men imens ruller teatrenes planlægning videre. Allerede nu er mange langt inde i repertoireplanlægningen og personaleansættelser for næste sæson, og mange har brugt juleferien på at udarbejde materiale til den røde børneteaterbrochure. — Altså uden at vide, om der bliver penge til at gennemføre planerne.

Men sådan har det nu altid været. Og sidste år trak det endnu længere ud. mb

Mere magt til Teaterrådet

Kulturminister Mimi Jakobsen er blevet træt af at svinge gummistemplet.

Kulturminister Mimi Jakobsen ønsker, at Teaterrådet skal have større kompetance ved tildeling af statsstøtte til forskellige teaterformer.

Tidligere har Teaterrådet indstillet de forskellige teatervirksomheder til støtte, hvorefter ministeren traf den endelige beslutning. Men det har hun givet udtryk for, har haft mere formel karakter.

Nu er ministeren blevet træt af at svinge gummistemplet og har fremsat et lovforslag (som i skrivende stund har været til 1. behandling i Folketinget) om, at Teaterrådet egenhændigt skal træffe afgørelserne.

De berørte områder indeholder for finansåret 1985 statsmidler på

16,5 mio. kr. i direkte støtte og 3,5 mio. kr. i statslån. Og der er tale om følgende områder:

Statsstøtte til anden rejsende teatervirksomhed ud over Det rejsende Landsteater (teaterlovens § 15).

Statsstøtte til produktion af børneteater og opsøgende teater (§ 16 c).

Statsstøtte til opera- og balletvirksomhed uden for Den jyske Opera (§ 17).

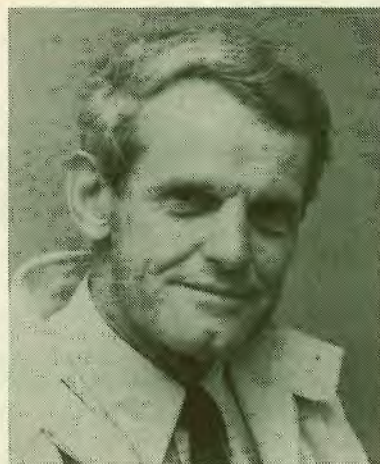
Statsstøtte til anden teatervirksomhed (§ 18).

Statsstøtte til eksperimenterende virksomhed (§ 19).

Stipendier til videreuddannelse (§ 31).

Bevilling af lån til indretning og forbedring af teaterlokaler (§ 22), samt lån til anskaffelse og modernisering af teknisk udstyr mv. (§ 23).

Formanden for Teaterrådet, Bjørn Lense Møller, skriver om lovforslaget i en kommentar i



Teaterrådets formand, Bjørn Lense Møller: Decentralisering vil føre til større ansvarlighed.

»Teaterbladet«:

»Det i øjeblikket siddende Teaterråd er overbevist om, at decentraliseringstanken vil medføre en række fordele.

Den vil forenkle det administrative forløb og give et klarere og mere direkte forhold mellem ansøgere og det organ, som tager stilling til prioriteringen. Gratis sympatitilkendegivelser eller løfter bliver udelukket.

Ansvarligheden bliver større, og det bliver muligt at indgå i mere konkrete forhandlinger om konsekvenserne af, at budgetønsker ikke opfyldes fuldt ud.« mb

»Rent ud sagt noget svineri«

Skarp kritik af Susanne Theils Teater i »Børn og Unge«

Børnehavepædagogernes fagblad »Børn og Unge« har for nylig bragt et debatindlæg fra en af veteranerne inden for dansk børneteater, Michael Ramløse.

Han kritiserer her en anmeldelse i bladet af Susanne Theils Teaters forestilling »Ballade i blomsterbedet«, som var meget rosende.

Vi tillader os at citere fra indlægget:

»Efter at have overværet denne to timer lange børnemishandling (som ikke burde være anmeldt i »Børn og Unge« men til politiet) har jeg måttet gribe til pennen og forsøge at sætte ord på en oplevelse, der retteligere kalder på et fortvivlelsens skrig over, hvad man åbenbart kan tillade sig at sætte på en scene for et børnepublikum i Danmark i 1985.«

Herefter foretager Michael Ramløse en grundig gennemgang af forestillingens totale mangel på kvaliteter og fortsætter:

»Hvad jeg så, hvad min 12-årige ledsager så, hvad samtlige børn og voksne i Windsor Bio den 17. november så, var 9 voksne skuespillere og et barn fjolle rundt på en scene med trippende skridt, overdrevne armfagter, forstillede og skabede stemmer, tåbelig og utroværdig mimik og ikke antydningen af troværdigt figurskabeligt arbejde.

For sådan spiller man jo børneteater, ikke?

Jo mere fjollet, jo bedre. Jo større forvirring på scenen, jo sjovere. Jo mere råben og skrigen, jo mere skaberi, jo mere pjat og udvendighed man kan finde på, jo gladere bliver børnene, ikke sandt?

For man skal da ikke tage det alvorligt! Hverken det, der sker på scenen — eller de børn, der sidder i salen!!

Jeg mindes ikke, hvornår jeg

Susanne Theils Teater er ikke længere med i Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT) fra næste sæson. Teaterrådet indstillede til styrelsen for RBOT, at teatret ikke længere skulle støttes via denne ordning, og den samme mening havde et flertal i styrelsen.

I skrivende stund er det under overvejelse i Teaterrådet, om man vil indstille teatret til støtte over teaterlovens paragraf 16 c — den direkte statsstøtte.

sidst har oplevet en sådan undervurdering og nedværdigelse af børn som tænkende, følede og fornuftige mennesker, som dette — ja, undskyld mig — rent ud sagt svineri, der blev kastet i hovedet på os fra Susanne Theils Teater hin ulyksalige søndag eftermiddag på det ellers så pæne Frederiksberg.«

Og længere fremme skriver han:

»Jeg kunne fortsætte og fortsætte. Jeg kunne fortælle om holdningen til børn og børneopdragelse i stykket, jeg kunne beskrive den kedsommelig grimme scenografi (der skulle gøre det ud for en smuk have), jeg kunne berette om min sidemand, der fik krampelatter i fem minutter, fordi det hele var for pinligt, jeg kunne nævne, at den langsomme sne glalopperede rundt på scenen som alle de andre, jeg kunne opregne eksempler på den konstante uro i salen på trods af evigt tyssende forældre, jeg kunne skrive om det morsomme i et program til en børneforestilling, hvor de 20 ud af 24 sider er annoncer (en af de mest markante for brystproteser og brokbind — aldersgruppe 6-12 år), jeg kunne referere min 12-årige ledsagers ord, om at det sikkert kunne have været meget sjovt, hvis det kun var børn, der havde lavet det, og jeg kunne fortsætte med en hel programerklæring om, hvorfor børneteater er vigtigt, og hvorfor det er vigtigt med godt børneteater, og om at jeg synes, man skal tage børn alvorligt, osv., osv.«

BALLADE I BLØMSTERBEDET

FAMILIEFORESTILLING AF DAVID WOOD



Vi er i Bladlusens, Biens og Sommerfuglens verden — en dejlig have — hvor alle lever fredeligt med hinanden, indtil menneskene begynder at bruge insektgift. Dette deler insekterne i to stridende parter, og publikums hjælp er nødvendig for et lykkeligt udfald. Et rigtigt eventyr for alle aldre.

Anm.: ».... vil helt sikkert virke medrivende, i pausen hørte jeg børn på under 10 år alvorligt diskutere det problem, stykket rejser.« (Daily Express)



Aldersgruppe: 6-11 år og voksne
Tilskuertal: ca. 500
Turnéperiode: medio oktober — primo december
Pris: kr. 12.500,- + moms 22% kr. 2.750,- ialt kr. 15.250,-
Rumkrav: sal med teaterscene
Mørklægning påkrævet
Forfatter: David Wood
Instruktør: Susanne Theil
Scenograf: Kirsten Brink
Medvirkende: Grethe Mogensén, Preben Ravn, Lotte Olsen, Susanne Jagd, Birgit Zinn, Bent Thalmy, Birthe Tove m.fl.

Susanne Theils Teater's presentation af forestillingen i den røde børneteater-brochure.



Fra »Kong Ubu Superstar« (Sokkelund foto).

Teater skal altid være eksperiment

Siger instruktøren Julian Visa fra Teatret Cassandra, der får 150.000 kr. til et Molière-eksperiment

Af de 2,5 mio. kr., som kulturministeriet har uddelt til teatereksperimenten over teaterlovens § 19 i foråret 1986, er 150.000 kr. givet til Teatret Cassandra i København.

Teatret ledes af den rumænske instruktør Julian Visa, og gruppens opførelser af »Erasmus Montanus er her« og »Kong Ubu Superstar« er blevet meget positivt modtaget af anmelderne.

Nu gælder det Molière-forestillingen »Læge mod sin vilje«, der får premiere i Comediehuset i København 7. februar.

Når man spørger Julian Visa, hvori det eksperimentelle i arbejdet med Molière's stykke består, ryster han overbærende på hovedet af vores teaterlovgivning.

For han mener, at teater altid skal være eksperimenterende. Og at man altid må eksperimentere med sit liv. Hver eneste dag skal være et eksperiment, siger han og tilføjer:

— Det at eksperimentere er det samme som at studere, hvad der desværre er alt for få danske skuespillere, der gør bl.a. pga. at de arbejder i teaterfabrikker.

I modsætning til mange andre teatergrupper og institutionsteatre for den sags skyld, er Cassandra et instruktørledet teater. Det er instruktørens lov, der gælder. Det er hans teorier, der studeres ud fra.

Julian Visa har et ønske om at arbejde med de samme skuespillere gennem flere år. For skuespil-kunst er et evigt arbejde. Man må

gøre teatret til sit liv, mener han. Han foretrækker at arbejde med både professionelle og amatører, som det er tilfældet i Cassandra.

— De ikke professionelt uddannede, siger han, ved ikke så meget om teater og går derfor mere fordomsfrit ind i arbejdet. Jeg kan starte med teatrets ABC og skabe et nyt teatersprog.

Om instruktørens funktion siger han:

— En skuespiller skal være som en soldat i kamp, og der må under kampen være en general, der viser vejen frem. Instruktøren må give teorierne til skuespillernes studier.

Eksperimentet i Julian Visas og gruppens arbejde er at genfinde det teatraliske teater — det rene teater. Et direkte og aktivt teater i modsætning til det smukke, æstetiske og kommercielle teater. Altså et teater, hvor skuespillerens krop og stemme er det helt centrale i stedet for dekoration, lys, osv.

Om valget af Molière-stykket »Læge uden sin vilje«:

— I det stykke mærker man klart det gamle folkelige fra det italienske teater Commedia dell'Arte — eller mere præcist: man mærker farcen. Vi vil prøve at genfinde den folkelige forestilling, som var Commedia dell'Artes kvalitet. Men det skal ikke være en kopi. Jeg vil ikke lave museumsteater.

Som i Commedia dell'Arte vil jeg finde en speciel måde at bruge det sceniske rum. Hvor det ek-

sempelvis kan være stemmen, der skaber rummet. Eller kroppen.

— Det rene teater er ikke blot et spejl af virkeligheden, det er mere end den banale realitet. Det starter med virkeligheden, men ligger over den.

— Jeg kan illustrere, hvad det er, jeg prøver at finde i teatret med et eksempel: For et blindt menneske får lydene pludselig en fantastisk værdi. Og hvis en døv ser mig skrike, får skrigets visuelle kvalitet en stor betydning.

Det er disse kvaliteter, den almindelige tilskuer og skuespiller har mistet, og som vi vil prøve at genfinde ved f.eks. at vise billeder af lydene.

150.000 kr. dækker naturligvis ikke omkostningerne ved en forestilling med en halv snes medvirkende, og slet ikke når man som Cassandra prøver i tre måneder. Så det foregår stadig som fritidsarbejde 8-10 timer om dagen.

Det er tanken, at forestillingen skal på turné rundt i landet. Bl.a. forhandler gruppen med Odense Teater om at spille på Værkstedsscenen i april, mens teatret selv spiller en forestilling om Molière på Store Scene.

Til efteråret går gruppen i gang med en ny forestilling af Julian Visa inspireret af den græske tragedie. Prøverne vil vare et halvt år. Først to måneder i Danmark, så to i Grækenland og derefter igen to herhjemme. Premieren bliver 1. november. mb



... og før os dør skovene

Kulturministeriet har nu fordelt penge til teatereksperimenter i efteråret 1986 — teaterlovens § 19. Det største beløb på 400.000 kr. er givet til et fælles dansk-brasiliansk teaterprojekt, som instruktøren Volker Quandt har taget initiativet til.

Hvert år forsvinder skove med et samlet areal på fem gange Danmarks størrelse.

Hvis rydningstakten fortsætter uændret, er hele Amazon-junglen væk om 30 år. Incl. plante- og dyrearter — og indianere.

Syreregnen over Europa har allerede i dag ødelagt halvdelen af skovene i Vesttyskland samt 4.000 svenske søer.

Danmark er det vesteuropæiske land, der luftforurener mest pr. indbygger

Disse triste kendsgerninger opremses i en pressemeddelelse fra det dansk-brasilianske teaterprojekt, som nu er etableret som en selvejende institution.

De triste kendsgerninger om skovdøden bliver udgangspunktet for et usædvanligt teaterinitiativ, hvor danske og brasilianske teaterfolk skal arbejde sammen om en forestilling, der skal opføres i begge lande til efteråret. To forestillinger er allerede afsat herhjemme til Holbæks 700 års jubilæum.

Foruden 400.000 kr. fra Kulturministeriet er projektet tildelt 100.000 kr. fra DANIDAS oplysningsbevilling og 25.000 kr. fra Kreditforeningen Danmark. Desuden ser mulighederne for offentlig og privat støtte fra Brasilien lovende ud.

Initiativtageren til projektet er sceneinstruktøren Volker Quandt, der har iscenesat over 30 forestillinger i Danmark, Vesttyskland, Sverige og Brasilien. I sidstnævnte bl.a. forestillingen »Ska' vi komme sammen«, som han beretter om i vedstående artikel.

Volker Quandt har på en rejse i Brasilien skabt forudsætningerne for at producere og opføre en forestilling derovre med deltagelse af både danske og brasilianske for-

fattere og skuespillere.

Stykket bliver bygget op omkring brasilianeren Augusto Boals »Coringa-system«, som går ud på, at alle skuespillere kan spille flere roller samtidig med, at de er stykkets fortællere. — En lignende metode, som blev brugt ved Royal Shakespeare Company's opsætning af Dickens' »Nicholas Nickleby«.

»Coringa-systemet« betegnes som meget velegnet til projektet, da spillerne er i stand til at overtage hinandens verbale funktion, afhængigt af om stykket spilles i Brasilien eller i Danmark.

Gennem sit teaterarbejde i Brasilien har Volker Quandt opnået at blive et respekteret navn i brasilianske teaterkredse.

Bestyrelsen for den selvejende institution bag projektet er forfatteren Ebbe Kløvedal Reich, skoleinspektør Per Ramsing, socialantropolog Annette Leleur, mag. art. Thomas Bredsdorff og advokat Jan Trier.

De fire danske skuespillere på forestillingen, scenografen og instruktøren tager sammen til Sao Paulo for at slutte sig til de brasilianske projektdeltagere. Premieren vil finde sted ca. første august i Sao Paulo, hvorefter der spilles rundt i Brasilien i ca. to måneder.

Der arbejdes på, at Danmarks premieren finder sted midt i oktober som punktum for Nationalmuseets store Brasilien-udstilling i Brede. Herefter turnerer forestillingen rundt i Danmark.

Folkene bag projektet er — ud over bestyrelsen og projektlederen — dramatikerne Svend Åge Madsen, Ib Michael, Peter Poulsen, Alberto de Abreu og Marcio Souza. De tre første fra Danmark, de to sidste fra Brasilien. Instruktørassistent Vera Achatkin (Brasilien), scenograf Ves Harper (Danmark) og skuespillerne Beny D. Austring (Danmark), Genésio de Barros (Brasilien), Ednaldo Freire (Brasilien), Dorrit Lillesøe (Danmark), Christina Mutarelli (Brasilien), Rosaly Papadopol (Brasilien), Paul Valjean (Danmark) og Anne Wedege (Danmark).

Endvidere forhandles med Brasilens førende komponist, Milton Nascimento, om at levere forestillingens musikside. □

Uddrag fra dagbogen, som blev ført under opsætningen

7. prøvedag

Vi får besked fra den statslige censur i Brasília, at vores stykke »Vamos transar?« er blevet forbudt for unge under 18 år.

Vi tager dog ikke denne beslutning så tungt, fordi der endnu er meget tid til at få afgørelsen omstødt ved at indbyde censuren til en gennemspilning. Vi er optimistiske: ét er at læse en dramatisk tekst, et andet er at se den — specielt sammen med det målpublikum, som stykket er lavet for.

Nogle uger senere:

31. prøvedag

Den første gennemspilning af hele stykket. Enkelte scener endnu med manuskriptet i hånden. Men nu må vi have en endelig afklaring i censurspørgsmålet. To medlemmer fra censuren har meldt deres ankomst. Foruden vores konstante prøvepublikum (unge mellem 13-18 år), har vi indbudt Parana's undervisningsminister, Gilda Poli, som har vist sig meget interesseret i at distribuere forestillingen til skoler, institutioner osv. Også kulturministeren Fernando Chignone vil komme, dog først efter pausen.

Vi er nervøse.

Censuren — repræsenteret af en mand og en kvinde i 35-års alderen — gør entré. De er meget generte, tør knapt kigge på os, men giver os pænt hånden. Jeg placerer mig strategisk skråt bagved dem i teatersalen for at kunne registrere deres reaktioner. Gennemspilningen kan begynde.

Selvom forestillingen langt fra er færdig, fungerer den tiltænkte humor allerede udmærket, hvilket reaktionerne hos vores prøvepublikum klart beviser.

Derimod trækker censorerne ikke én eneste gang på smilebåndet

under de 2½ timer, som forestillingen varer. Til gengæld får de nedskrevet en masse i deres blokke. De skynder sig høfligt at sige farvel, denne gang uden at give hånd.

Vi er lidt forvirrede, men undervisningsministeren er begejstret: »Lige noget, Brasilien har ventet på, lige noget vi har brug for! Dejligt! Fantastisk!« Hun lover at gøre alt, hvad der står i hendes magt for at få stykket ud til sit målpublikum. Også kulturministeren er jublende henrykt.

Vi er glade og opstemte. Med denne massive moralske og politiske opbakning i ryggen kan det slet ikke gå galt! Aldersgrænsen må blive nedsat — hvis ikke til 14, så dog mindst til 16 år.

32. prøvedag

Prøver. 6 timer. Det er hårdt for spillerne.

At være skuespiller i Brasilien betyder ikke kun at leve på sultegrænsen, men i de allerfleste tilfælde også at have et andet job ved siden af. Gruppens spillere er således på arbejde (bank, fabrik, kontor, fritidshjem) fra kl. 8-14 og på teaterarbejde fra kl. 16-23. Dertil kommer prøver i weekenderne.

6½ uges prøvetid er helt enkelt for lidt — det er vi alle enige om. Sidste uge måtte vi endda droppe karnevallet! Og dét i selveste Brasilien! Alle er indstillet på at gøre alt for at lave en fantastisk forestilling. Alle tror på den.

34. prøvedag

Endnu intet nyt fra censuren.

Stadig er lysplanen ikke færdig. Jeg har gennemført en mindre revolution her på teatret ved at få en lystekniker til at komme 6 (!) dage før premieren. Normalt kom-

mer han nemlig først til generalprøven!

Stadig har vi ikke alle vores kostumer. F.eks. skulle T-shirtene have været indkøbt allerede for 3 uger siden! Den bureaukratiske vej til en T-shirt ser sådan her ud:

Vi beslutter, hvordan T-shirtsene skal se ud. Vi meddeler beslutningen til kostumeafdelingen. En repræsentant for kostumeafdelingen giver vores beslutning videre til økonomiafdelingen. En repræsentant for økonomiafdelingen opsøger diverse butikker rundt om i byen for at finde de billigste T-shirts. Der skal jo spares. Når butikken er fundet, går beskeden tilbage til kostumeafdelingen, og fra kostumeafdelingen videre til os. Denne procedure har nu været i 3 uger. Men i dag skal vi sammen med repræsentanten for økonomiafdelingen opsøge butikken og købe T-shirtene.

Da vi kommer frem, viser det sig, at priserne i løbet af de sidste tre uger er steget kraftigt, hvilket egentlig ikke er så mærkeligt, når man tænker på, at inflationen i Brasilien er på 230% om året. Der er altså kun penge til 3 af de 4 T-shirts. Stillet over for alternativet at vente på et udvidet budget, vælger vi at betale den sidste T-shirt selv.

Endelig. Yara, forestillingens producent, kommer med beskeden fra censuren: »18 år!« Altså ingen nedsættelse af aldersgrænsen! Vi kan (og vil) ikke tro, at det er sandt. Hvad skal vi nu gøre? Er hele vores arbejde spildt? Skal vi nu spille en teaterforestilling, som er lavet for 13-18 årige og taler deres (teater-) sprog — kun for voksne?

Skuffelsen breder sig. Skal vi overhovedet spille? Vi prøver at trøste hinanden: Unge over 18 har vel også seksuelle problemer. De ved sikkert ikke det hele endnu. Der må da findes massevis af piger og drenge, der laver deres første seksuelle erfaringer, når de er over 18! Specielt i Brasilien! Alle har behov for at vide mere. Også

Ska' vi komme sammen?





de voksne. Også de voksne har brug for at se denne forestilling. Selvfølgelig har de det

Jeg citerer en sætning fra stykket, som henvender sig direkte til publikum: »Kan I forestille jer at snakke med jeres forældre om onani?« Vi griner ved tanken om et erfarent publikum i 50-års alderen.

Tavshed. Nogen foreslår, at vi skulle bruge den metode, som alle bruger her i landet — nemlig korruption. Så ville vi få nedsat aldersgrænsen med det samme. Vi skulle bare »gøre som borgmesteren«: I en lille landsby i Nordbra-

silien gik en kvinde til borgmesteren og sagde, at hun ville have en ny kjole, hvis hun skulle stemme på ham ved næste borgmestervalg. Hun fik sin kjole, og han blev borgmester igen.

Hvis vi nu gav vores censorer hver en T-shirt og 300 fribilletter, så måske Desværre kan vi ikke blive enige om antallet af fribilletter, så vi dropper ideen.

Vi bliver alvorlige igen. En sidste udvej: Hvad nu, hvis vi fandt voksne (lærere, forældre), som var villige til at »påtage sig ansvaret« for de unge under 18, dvs. hvis de nu så forestillingen sammen med dem? Vi vil undersøge spørgsmålet i morgen hos en »juiz de menores« (ungdomsdommer).

I dag kommer vi ikke i gang med prøverne.

35. prøvedag

I avisen læser vi: »Undervisningsministeren trækker sin støtte til teaterforestillingen »Vamos transar?« tilbage. (...) For Gilda Poli afspejler stykket en dansk virkelighed. (...) Enhver omstændighed, som ikke respekterer vores realitet, skulle kunne blive en aggression med tvivlsomme resultater.«

Nyheden slår ned som en bombe. Undervisningsministerens kovending er svær at forstå efter den entusiasme, med hvilken hun lovpriste stykket for et par dage siden, men uden tvivl har censuren beslutning været årsagen.

Censuren er statslig, direkte under politimyndighederne og kontrolleret af regeringspartiet PDS. I delstaten Paraná har oppositionspartiet PMDB (som er moderat venstreorienteret) siddet ved magten i et år, dog åbenbart end-

nu ikke så fast, at partiet tør tage kompen mod censuren op officielt — som det ellers står i partiets program.

I løbet af aftenen får vi megen moralsk opbakning fra medlemmer fra undervisnings- og kulturministeriet, som beklager at måtte tage afstand fra forestillingen udadtil: »Tiden er desværre ikke moden. Ikke endnu«, som en af dem udtrykte det. Delstatsregeringen er blevet bange for at komme til at lægge sig ud med sine vælgere. 20 års militærdiktatur har lært folk at være forsigtige og handle taktisk. Specielt oppositionspolitikere.

Rygtet når os, at også teaterledelsen har fået kolde fødder og ikke vil lade os fortsætte med produktionen — i frygt for at teatret vil blive lukket. Spillerne må bestyrke mig i troen på, at stykket virkelig har sin berettigelse i Brasilien.

Vi fortsætter.

36. prøvedag

Teaterledelsen er godt nok bange, men fastholder gennemførelsen af projektet.

Aviserne er fyldt med artikler om censuren beslutning og om forestillingens indhold. Debatten er ikke helt ulig den, der i sin tid blev ført her i landet omkring »Ska' vi komme sammen?« Journalister og privatpersoner, som hverken har set eller beskæftiget sig med stykket, tager til orde og udråber forestillingen som »pornografisk« eller påstår, at den »opfordrer de unge til uhemmet sex«.

Vi er nødt til at forsvare os, komme i offensiven. Jeg kan ikke lade være med at tænke på Timotéo, en popsanger som blev valgt ind i det brasilianske parlament for regeringspartiet PDS. Da han for første gang skulle holde en tale, får han bragt en telefon og ringer for åben skærm (transmitteret direkte over hele Brasilien) til sin mor og siger »Hallo, mor«. Så

fremstammer han tårekvalt en tak til hende og fortæller hende rørt, at dette er det største øjeblik i hans liv. Hans seneste plade fik titlen »Hallo mor« (»Alô mãe«) og ligger nr. to på hitlisten efter Michael Jackson.

Vi nøjes med kun at indbyde pressen og TV, selvom vi slet ikke har tid til det. Vi skal jo prøve. TV (Rede Globo) dukker op, interviewer og filmer dele af en gennemspilning.

Midt om natten får vi meddelelsen om, at ungdomsdommeren har givet afslag på vores forespørgsel og forbyder »tilstedeværelse af mindreårige, selvom de befinder sig i selskab med deres forældre.«

Beslutningen kom da i hvert fald hurtigt.

37. prøvedag

Vi sidder foran TV'et, ser på nyhedsudsendelsen og venter på »vores« indslag. En borgmester i en lille landsby (igen!) anklages for at have ladet myrde 6 af sine politiske modstandere. Han siger, at han ikke aner noget om noget og smiler bredt. Tørkekatastrofen i Nordøstbrasilien har igen i år krævet hundredetusinder af døds-ofre, men der ventes regn de nærmeste dage. Der vises glimt af halvnøgne piger fra et karnevalsotog (stadigvæk — en uge efter karnevallets afslutning). Spekulativ porno.

»Brasiliansk ungdom — velkommen til militæret«. Vi er nået frem til reklamen. Drik Coca Cola. Eller køb en Ford Escort. Eller bliv overfaldet på Praça da Sé i São Paulo, hvor der sker mellem 10 og 15 overfald pr. dag. Nyhedsstof igen.

Og så kommer det: Forestillingen, som blev forbudt af censuren for unge under 18 i Curitiba: »Vamos transar?« Klip fra forestillingen med en informativ speaker-tekst.

I grænselandet mellem fiktion og virkelighed forekommer indsla-

get mig helt trivielt. Det virker helt absurd, at denne lille, uskyl-dige teaterforestilling er i stand til at oprøre sindene og få så meget opmærksomhed.

En uge efter premieren

»Vamos transar?« er blevet en stor succes og går for udsolgte huse. Folk står i kø. Mange må gå forgæves. Sortbørshandelen med entrebilletter blomstrer som til en fodboldkamp mellem Flamengo og Fluminense. De bliver solgt til femdobbel pris.

Man må ha' misforstået Brecht: når han hævdede at teater skulle være som sport, tænkte han nok ikke på entrepriserne!

Forestillingen er blevet indbudt til gæstespil i bl.a. São Paulo, Rio de Janeiro og Belo Horizonte.

Efterskrift

Et år senere, maj 85, Curitiba

Glædeligt gensyn med gruppen og forestillingen, som endnu spiller for fulde huse og er på turné hele 86!

Brasilien har i januar 85 fået en mere demokratisk regering. Der er blevet dannet en censurkommission, som skal se over den gældende censurlovning.

18-års aldersgrænsen for »Vamos transar?« er endnu ikke blevet ophævet, men forestillingens publikum består nu mest af unge under 18.

Tørkekatastrofen i Nordøstbrasilien er blevet afløst af en oversvømmelseskatastrofe med over en million hjemløse! Inflationen er nu på over 300% og Timotéo er faldet langt tilbage på hitlisten. Heldigvis. □

Når man spiller teater er alt tilladt — hvis teatret er tilladt

Af Volker Quandt

Teatro Guaira er et af Brasiliens og Sydamerikas største og vigtigste teatre. Det ligger i Curitiba, som er delstaten Parana's hovedstad. Curitiba ligger ca. 450 km syd for Sao Paulo og har 1,7 mio. indbyggere.

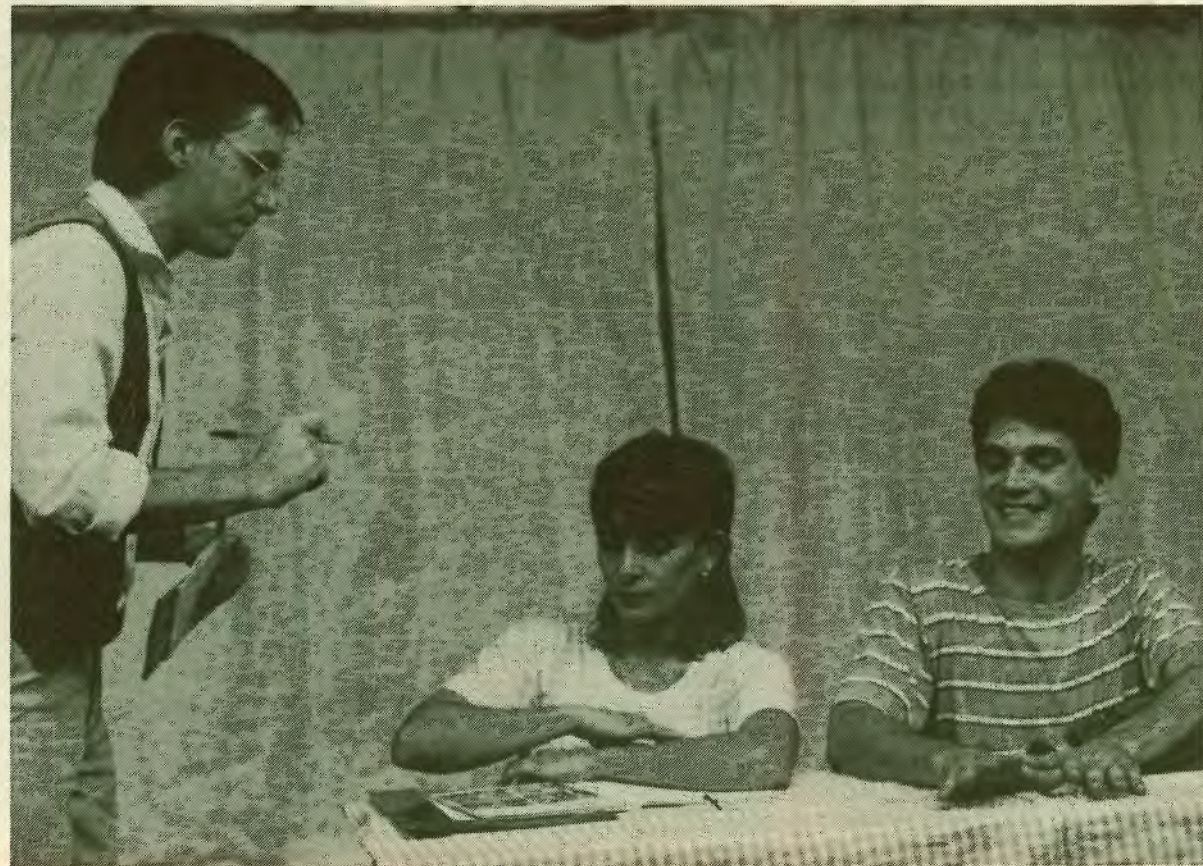
Som led i Teatro Guairas 100-års-jubilæum 1984 blev Volker Quandt indbudt som gæsteinstruktør til at lave en brasiliansk version af ungdomsstykket »Ska' vi komme sammen?«, som han satte op for Baggårdsteatret 1979/80 og DR's ungdomsredaktion. En modig beslutning — og ikke helt uden komplikationer, som det senere skulle vise sig.

Stykket er oprindelig vesttysk, skrevet af teatergruppen Rote Grütze (»Was heisst hier Liebe?«) og henvender sig til unge mellem 13 og 18 år. Forestillingen handler om Paul og Paula (16 og 15 år) og deres første møde med kærlighed og seksualitet. Den fortæller på en åben, varm, morsom og samtidig oplysende måde om deres forelskelse, »den første gang«, problemer med forældrene, prævention, osv. Stykket giver svar på de mange uudtalte spørgsmål, usikkerheds- og skyldfølelser, som de fleste unge i og efter puberteten har. Og vigtigst af alt: stykket viser følelser.

Set med brasilianske øjne har stykket bare én fejl: det undergraver den officielle brasilianske moral! Den officielle samfundsmoral — støttet af den katolske kirke — forbyder nemlig enhver form for førægteskabelig kontakt. Sex er stadig et tabu i dobbelt-moralens Brasilien.

At der dog findes et kæmpebehov for seksualoplysning, viser de tusindvis af 12- og 13-årige gravide piger, børn der fødes på WC'er, piger der bliver udsat for livsfarlige aborter, piger der begår selvmord eller ender som prostituerede eller enlige mødre i slumområderne.

Vamos transar?



DANSENS HUS i København er nu en realitet — i hvert fald midlertidigt. Med en statslig bevilling på 300.000 kr. gik træningen i huset i gang 2. september 1985. Foreløbig er der tale om en forsøgsordning for 7 måneder, men initiativtagerne håber på, at det lykkes at få udvidet forsøget til at strække sig over tre år. Dansens Hus giver dels de professionelle dansere mulighed for en daglig træning uden alt for store omkostninger, og dels kan dansegrupper låne lokaler til opsætning af forestillinger. I et debatindlæg i Politiken skriver skuespillerforbundets formand, Litten Hansen: »Dansens Hus kunne være en vigtig mellemstation, og hvis det lykkes at fastholde tilskudsgiverne på deres løfter, bliver det en vigtig faktor i årene fremover. Osse selvom det skulle trække ud med at få den egentlige grunduddannelse for dansere oprettet. Dansteatret har i mange år været underprioriteret.«

PRISERNE STIGER på børneteaterforestillinger næste sæson. Børneteatersammenslutningen (BTS) har vedtaget en forhøjelse af minimumspriserne på 4,6 procent efter en afstemning blandt medlemmerne. Herefter regnes priserne ud på følgende måde: En fast grundpris på kr. 575,- + pr. medvirkende kr. 230,- + pr. max. antal tilskuere kr. 15,50. Herefter tillægges moms. Der er tale om minimumspriser, som BTS-teatrene skal overholde, men de må gerne tage højere priser.

INGER MIKKELSEN må gå af som formand for Det Rejsende Børne- og Opsøgende Teater (RBOT). Ved kommunalvalget røg hun ud af Århus Amtsråd, hvor hun var formand for det kulturelle udvalg. Ved opstillingen forud for valget blev hun placeret langt nede på den socialdemokratiske liste, hvilket sammenholdt med et lavt antal personlige stemmer afgjorde hendes politiske skæbne.

DEN RØDE BROCHURE — den årlige oversigt over teater for børn og unge — vil i år blive udgivet tidligere end sædvanlig. Udgivelsestidspunktet angives ikke helt præcist, men brochuren vil ligge færdigtrykt inden børneteaterfestivalen 1986.

BÅDTEATRET arbejder i øjeblikket med planer om at udskifte teatrets nuværende scene — båden i Nyhavn — med færgen M/S Øland, der i øjeblikket sejler passagerer fra Tuborg havn. Hvis den nødvendige kapital skaffes, og hvis teatret kan overskue at forrente kapitalen, ja, så er det hensigten at indrette M/S Øland med et teater til 300 tilskuere, to teatercafeer med henholdsvis 80 og 90 pladser og endelig udendørs servering på øverste dæk. Desuden vil færgen i modsætning til teatrets nuværende båd kunne rumme administration og værksteder. Hvis planerne realiseres, skal færgen, som båden bliver nu, bugseres rundt til de forskellige turnehavne. Det vil blive for kostbart at bevare skibet som selvsejende.

Siden 1981 har en gruppe teaterfolk fra både Europa og Indonesien arbejdet på at etablere et kulturmøde mellem i-lande og et u-land.

Bestræbelserne, der nu er samlet i en selvvejende institution »Interaxis«, har hidtil mødt megen velvilje og interesse, men kun få økonomiske håndslag. Nu satser man hårdt på støtte fra det danske kulturministerium via teaterlovens eksperimentparagraf.

Projekt Danmark-Indonesien handler meget kort beskrevet om at skabe et alternativt kulturmøde mellem Nord og Syd, mellem i-lande og et u-land. En gruppe kunstnere, dansere, skuespillere og en musiker rejser til Indonesien. Her vil de på Bali lave en fællesproduktion sammen med en tilsvarende gruppe indonesiske teaterkunstnere. Derefter rejser hele projektgruppen på turné. Først i Indonesien og derefter i Europa. Europaturneen er planlagt til at skulle foregå i september-oktober 1986 med start på Århus Festuge.

Om baggrunden for projektet



Med teaterlovens nye eksperimentparagraf er der fornyet håb om at realisere »Projekt Danmark-Indonesien 1986«

Kulturmøde mellem i-lande og u-land

skriver Interaxis i deres ansøgning til kulturministeriet:

»Undertiden kan man få det indtryk, når man oplever turisternes adfærd, at vi er på rovfærd. Vi kommer i horder, tager det vi har brug for, dvs. »uskylden«, erlægger hård valuta og efterlader uoverskuelige vanskeligheder af kulturel og socio-religiøs art. Hertil nogle nye behov, hvis pris for tilfredsstillelse de ikke kender, fordi de kun ser feriemennesket. Vi skal her ikke forklejne betydningen af hårdt tiltrængt »hård valuta«.

Spørgsmålet kom: Kan der laves et alternativt mellemfolkeligt kulturmøde, som er et egentligt møde, og hvor vi fra vesten bliver tvunget til at finde noget at give, besinde os på egne kulturværdier, give noget af os selv. Og hvad med deres ansvar? Er de rene uskyldigheder, der intetanende bedrager? Hvordan kan vi provokere dem til at møde vor pågående kultur på en anden måde end ved at poppe deres kunst, devaluere ved masseproduktion og sælge varen med falsk varebetegnelse til højestbydende.

Kan vi skabe en situation, hvor de får mulighed for at opleve os som andet end skaffedyr — og vi trænger ind til en dybere sandhed om dem end en roman-

tiserende overfladiskhed. Overfladebrillerne som kun læser det, de har brug for.«

Interaxis ønsker at gå et skridt videre end f.eks. Odin Teatret har gjort med kulturudveksling. Man ønsker at kunstnere fra de to verdensdele skal gå ind i hinandens kunstneriske værksteder og her lære af hinanden, trænge ind i hinandens måder at opleve, opfatte livet på og dernæst måske kunne forstå hinandens måde at udtrykke sig kunstnerisk på, for til sidst at finde et fælles udtryk for fælles oplevelser ved at komme tæt på hinanden. For spørger man:

»Hvor tæt må man have været for at kunne udbygge en solidaritet, der kan holde ud over fine erklæringer?«

I beskrivelsen af, hvori eksperimentet består, fremfører Interaxis:

»Vor historie er fuld af beviser for inspiration fra møder med eksotiske kulturers teaterformer. Et af de væsentlige i nyere historie er netop Antonin Artauds møde med balinesisk teater.«

Ved mødet i hinandens kunstneriske værksteder forventer man ikke bare ny inspiration, men ny viden om, hvad teater er, i sit væsens dybe kerne, på tværs af alle landegrænser.

Det er forhåbningen, at eksperimentet, hvor to etniske gruppers kunstneriske sprog koordineres og integreres, vil resultere i en helt ny form for teater —



»sådan som vi europæere drømmer om«.

Interaxis' ambition er at deltage i en kulturkamp, hvor bl.a. bistandsmidler også anvendes til kulturelle formål. Og med nærværende projekt ønsker man at være i brændpunktet mellem turisternes kameraer og vise, at vi også har en dans, lade høre at vi også har en sang.

Endvidere er det Interaxis' ønske at stille spørgsmålet: På hvilken måde kan i-lands turisten besøge et u-land uden at demoralisere sig selv eller bære brænde til misforståelsernes farlige bål?

Man vil altså bidrage med en viden som grundlag for forståelse på andre områder end de almindelige »know-how« områder.

De europæiske kunstnere vil komme til Bali med det heldige udgangspunkt, at de ikke er belastet af »know-better«. Tværtimod kommer de også for at lære. Dels om andre sider af og nye dybder i den dramatiske kunst. Dels om sider af mennesket — af livet, som vi er analfabeter på.

»Derfor et samarbejdsprojekt, hvis grundlag er »give and take«, begribe mere, måske komme til at holde af. — Kun derigennem kan vi blive solidariske med hinanden,« skriver Interaxis. mb

Det skæve Danmark

Danmarks Teaterforeninger mener, at turnerende voksen- og børneteater får for få penge i forhold til de faste teatre. Det har de skrevet om til teaterlovsrevisionsudvalget.

Teaterloven skal revideres. Og denne revision er et udvalg under kulturministeriet i øjeblikket i færd med at forberede. Udvalget har indhentet synspunkter fra forskellige organisationer, heriblandt Danmarks Teaterforeninger (DT), hvis bud på en ændring af teaterstrukturen umiddelbart har sat gang i diskussionerne i udvalget.

I hovedsagen er de fremsatte synspunkter forholdsvis gamle kendinge fra DTs teaterpolitiske handlingsprogram.

Det primære mål for DT er at få rettet op på det teatermæssigt skæve Danmark. Man anslår, at ca. 85 procent af de lovbundne tilskud primært kommer ca. 35 procent af befolkningen til gode. Det er dem, der bor i landsdelsscenerne København, Aalborg, Århus og Odense. Altså er der 15 procent af pengene tilbage til 65 procent af befolkningen. Tilsvarende skævheder fremdrager man med hensyn til, hvor mange teaterbilletter, der udbydes.

En anden vigtig opgave for lovgiverne, mener DT, er at nedbryde den nugældende lovs skel mellem de forskellige teaterformer. Skel, man mener, er begrundet i alt andet end kunstnerisk argumentation.

Centrale teatre

DT opstiller en model for en ny teaterstruktur, hvor man skelner mellem centrale teatre og decentrale.

Som noget nyt i lovmæssig forstand tænker man sig ikke kun Det kgl. Teater som centralt teater med turnéforpligtelse, men også Det rejsende Landsteater (DrL), som i øjeblikket får under-skudsdækning med halvdelen fra staten og halvdelen fra amterne. DrL er en selvejende institution med en styrelse på 24 medlemmer.

Danmarks Teaterforeninger

forestiller sig, at DrL bliver en ren statsopgave. Og for at nedbryde skellet mellem voksenteater, børneteater, eksperimentelle teatre mm., mener man, at DrL skal omfatte alle former for turnerende teater.

Herved opnår man bl.a., at teatrene inden for DrL ikke nødvendigvis kun koncentrerer sig om produktion af f.eks. voksen- eller børneteater, men i stedet frit kan tilrettelægge deres repertoire og vælge deres genre og målgrupper ud fra mere kunstneriske, ideelle overvejelser, end de nuværende paragraf-inddelinger giver mulighed for.

Nedlæg RBOT

Som konsekvens af ovenstående foreslås nedlæggelse af Det rejsende Børne- og Opsøgende Teater (RBOT), og at de nuværende styrelser for de to institutioner nedlægges. I stedet foreslås en styrelse bestående af f.eks. Teaterrådet og repræsentanter for amternes teaterfællesudvalg.

Formanden for DT, K. O. Jensen fortæller, at baggrunden for en anden sammensætning af styrelsen og en anden finansieringsform er, at det fungerer for stift med den nuværende form.

— Vi har, siger han, følt, at amtspolitikernes rolle i DrL i stigende grad er at være gidsler for de lokale amtsråd. Det vil med andre ord sige, at styrelsesmedlemmerne ikke har frihed til at sige ja eller nej ved møderne. De er blevet pålagt hjemmefra, at de blot skal sørge for, at det ikke koster mere, end deres amtsråd på forhånd har besluttet at betale.

Her fremhæver K. O. Jensen de amter, der har landsdelsscener, hvor det er hans opfattelse, at når Preben Lassen fra københavnsk side lægger op til besparelser, så følger de andre blot med.

På samme måde kritiserer han, at nogle amter helt undlader at deltage i støtten til RBOT.

For at rette op på skævdelingen mener DT naturligtvis, at der skal tilflyde flere penge til Det rejsende landsteater.

Et andet middel er at afsætte flere statspenge til teaterlokaler rundt i landet. K. O. Jensen finder det vigtigt for de lokale bevillinger til disse formål, at der er en

gulerod i form af statsbevillinger til supplerende af lokale initiativer.

Decentrale teatre

På området, som DT kalder de decentrale teatre, er der forslag om at bevare de eksisterende landsdelsscener og engsteatre. Men som noget nyt ønskes oprettet regionsteatre i de større provinsbyer.

K. O. Jensen nævner oplagte byer som Herning, Åbenrå, Esbjerg, Hillerød, Slagelse og Nykøbing F. Altså byer, hvor sådanne teatre kan etableres i eksisterende velfungerende teaterhuse, der i øjeblikket er teaterforeningernes spillesteder.

Regionsteatrene tænkes at kunne dels spille stationært og dels turnere i regionen. Endvidere tænkes teaterlokalerne fortsat benyttet til forestillinger fra turnerende teatre.

Da de decentrale teatre tilgodeser et mindre område af landet, mener man, de bør finansieres halvt af staten og halvt af amter/primærkommuner.

Abonnementsordningen, mener man, er en uomgængelig betingelse for provinsens teaterliv. Så den skal bevares, men bør betales alene af amterne, som vil få frigivet midler, hvis de ikke længere er med til at betale til Det rejsende Landsteater og Det rejsende Børne- og Opsøgende Teater.

Frie teatre

Ud over de centrale og decentrale teatre, der svarer til den nuværende teaterlovs § 11, 12, 13, 14, 16 og 17, finder DT det vigtigt, at der gives mulighed for nyskabelse inden for den del af det danske teater, hvor det primære formål ikke er at udvikle sig som institutionsteater.

Dette mener DT kan sikres ved at erstattet teaterlovens paragraf 15, 18 og 19 med en paragraf om »frie teatre«, hvad enten deres forestillinger er produceret til turné eller stationær opførelse.

De »frie teatres« primære formål skulle være at sikre en stadig vækst, forandring og udskiftning af det samlede teaterbillede.

Støtten til disse teatre tænkes finansieret af staten og administreret af Teaterrådet. *mb*

Her ses teater

Esbjerg

AKTIVITETSHUSET
Kirkegade 51, 6700 Esbjerg
Bill. tlf. 05-12 20 13 (12-14)

Fyrtojet
Mosaikteatret
3-8 år
5., 12. og 19/1 kl. 15 — 6., 13. og 20/1 kl. 10 og 14

Haderslev

MØLLEN
Møllepladsen 4, Haderslev
Bill. tlf. 04-52 66 79

En sjæl i politik
Vandrefalken
unge og voksne
9/1 kl. 20

Som en tyv i natten
Skifteholdet
unge og voksne
31/1 kl. 20

Barnlige historier
Teatergruppen Møllen
3-9 år
22/2 kl. 10

Helsingør

STENGADE 51
3000 Helsingør
Bill. tlf. 02-10 20 55

Nitterdrengene
Teatergruppen Dueslaget
alle aldre
18/1-8/2 ti.-fre. kl. 20, lø.-søn. kl. 16

Herlev

COMEDIEVOGNEN
Herlev Bygade 30, Herlev
Bill. tlf. 02-84 71 71

Verdens rigeste tosse
Comedievognen
3-6 år
17/2-9/4

København

DET LILLE TEATER
Lavendelstræde 7, 1462 Kbh. K
Bill. tlf. 01-12 27 13 (8.30-12, sø. 12-15)

Frakken
Det Lille Teater og Bjørneteateret
Indtil 14/2 hverd. kl. 9 og 10.30, søn. kl. 13.30 og 15

KØBENHAVNEREN
Nørrebrogade 37, 2200 Kbh. N
Bill. tlf. 01-39 92 95 (12-16)

Ta' mig!
Vester 60
14 år og op
25/1-16/2 ti.-lø. kl. 20, søn. kl. 16

Stodderne
Natholdet
14 år og op
4-26/3 ti.-lø. kl. 20, søn. kl. 16

Night Lights
The Ladies and the Ballroom Boys
14 år og op
2-27/4 ti.-lø. kl. 20, søn. kl. 16
Jeg vil sove æblernes søvn
Teaterværkstedet Den Blå Hest
14 år og op
2-25/5 ti.-lø. kl. 20, søn. kl. 16

BÅDTEATRET
Nyhavn 14, 1051 Kbh. K
Bill. tlf. 01-12 14 60

Abraham & Samuel
Hans Henrik Voetmann og Lars Lunøe
unge og voksne
fra 14. dec. ma.-fre. kl. 20, lø. kl. 17

Festen
Finn Rye og Bodil Lassen
3-9 år
fra midten af februar, ma.-fre. kl. 9.30 og 11, søn. kl. 13 og 15

COMEDIEHUSET
Bill. tlf. 01-14 06 61

Løge imod sin vilje
Cassandra
voksne
7/2-26/3 ti.-lø. kl. 20

Listen indeholder forestillinger, hvortil der er offentlig adgang.

Listen i næste nummer vil dække perioden 1. marts til 1. juni. Oplysninger sendes til Børneteateravisen, Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3. th., 1360 København K.

WINDSOR
Bill. tlf. 01-37 16 66

Som en tyv om natten
12 år og op
12/2 kl. 12, 13/2 kl. 9 og 12, 14/2 kl. 9.30

Odense

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Vestergade 68, 5000 Odense C
Bill. tlf. 09-11 31 06

Hvem er klogest?
Børneteateret Skægspire
6-10 år
25/2-12/4 ti.-fre. kl. 9.30 og 11, lø. kl. 14

Svendborg

VIKING
Vestergade 23, 5700 Svendborg
Bill. tlf. 09-21 40 43

Hitlers Barndom
Artibus
voksne
21. og 22/2 kl. 20

ROTTEFÆLDEN
Caroline Amalielund,
5700 Svendborg
Bill. tlf. 09-21 40 43

Min Altankasse
Paraplyteatret
3-8 år
27/2 kl. 11 og 16

Værkstedet
Bjørneteateret
3-8 år
28/2 kl. 11 og 16
Lille og vågen
Rimfaxe
3-8 år
2/3 kl. 16 og 3/3 kl. 11

Aalborg

JOMFRU ANE TEATRET
Jomfru Ane Gade 14, 9000 Aalborg
Bill. tlf. 08-13 60 44

Europa
Jomfru Ane Teatret
unge og voksne
14/2-22/3, man.-fre. kl. 20, lø. kl. 16
Lille og vågen
Rimfaxe
3-8 år
17-28/2 kl. 9.30 og 11.30

Århus

MUSIKHUSET
Thomas Jensens Allé,
8000 Århus C
Bill. tlf. 06-13 43 44
Dyrene i Hakkebakkeskoven
Filuren
5 år og op
jan/febr., man.-fre. kl. 17.30, lø. kl. 13 og 15.30

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21, 8000 Århus C
Bill. tlf. 06-13 88 66 (16-20)

Quadrige
Svalegangen
unge og voksne
31/1-22/3, ti.-fre. kl. 20, lø. kl. 17

Der tages forbehold for ændringer i de anførte arrangementer.

Børneteaterseminar i Nykøbing Sjælland

Odsherreds Teaterforening byder på forestillinger og debat

Ti teaterforestillinger, fire kvalificerede debatoplæg, gruppearbejde og fest med jazzmusik. — Det er hvad Odsherreds Teaterforening tilbyder ved et børneteaterseminar i Nykøbing Sj. d. 21.-22. februar. — Altså alt dette på ca. et døgn.

I sammenligning med programmerne for adskillige andre teaterseminarer, man i tidens løb er blevet præsenteret for, lyder oplægget forjættende og kvalificeret. Bl.a. kan det nævnes, at lørdag formiddag er der mulighed for at se to forestillinger, hvor deltager-

ne på forhånd er inddelt efter de aldersgrupper, de ønsker at repræsentere. *mb*

Repertoirenyt er en løbende orientering om tilføjelser, ændringer og korrektioner i forhold til det repertoire, der er anført i repertoirebrochuren TEATER 1985-86 («Den røde brochure»).

Som det gælder for repertoirebrochuren kan det ikke garanteres, at alle de omtalte forestillinger under repertoirenyt er refusionsberettigede i henhold til teaterlovens § 16 d.

I det hele taget er hverken redaktionen, Teatercentrum eller Børneteatersammenslutningen ansvarlige for de omtalte forestillingers kvalitet, politiske holdning eller pædagogiske udformning.

Abegant Teatret

Box 287
9900 Frederikshavn

Hos Emma - en juleforestilling

Emma er en gammel dame, der lige som alle andre forbereder julen i december måned. Men Emma bor alene, og det kan sommetider være ensomt.

Jul skal der være, og Emma har mange planer. Pludselig dukker der risser frem. Emma kan ikke se dem, men hun ved, de er der.

Dette er en rødhjerte-juleforestilling for 3-10 årige.

deoplæg: Jesper Stubtoft
tekst/musik: Betina Albert
scenografi: Einar Trier
medvirkende: 2 personer
Pris: kr. 2.300 + moms, ialt kr. 2.806,-

Bay for Børn

skuespiller Hans Bay
Østerskovvej 10, 8670 Låsby
06-95 13 20, mandag 10-15, øvrige dage 8-9 og 17-18

Jeg tilbyder to forestillinger for aldersgruppen 3-6 år, *Øjeblik* og *Indeni*.

Øjeblik

Et lille stykke tid, som ikke altid er lige stort, det afhænger af, hvor stort det store stykke tid er, som øjeblikket er et lille stykke af.

Forestillingen berører i et antal sekvenser, øjeblikke, emner og problemer, som netop er vedkommende for de 3-6 årige.

F.eks. noget om teater
noget om døden
noget om handicap
noget om en klovn
noget om noget, man gør sammen

Øjeblik er tidligere med stort udbytte anvendt som eksempel og diskussionsoplæg for voksne om teater for småbørn.

Indeni

Rammerne er dimensioner, de samme ting kan godt have forskellig størrelse, selvom det er de samme ting.

F.eks. er der et lillebitte teater, der er så lille, at man ikke kan se, hvad der sker. Der er osse et større teater, et der er stort nok — til os.

Vi sætter tiden i stå, så vi får tid, så vi ikke behøver at skynde os hele tiden.

Midt i rammerne af forskellige dimensioner, der er forestillingen.

Den handler om, hvordan vi måske



Nu også refusion ved køb af forestillinger fra gruppen Yoyo.

Også refusion når man køber Det gode Håb, Yoyo og Spiloppen

I sidste nummer af Børneteateravisen bragte vi en liste over de teatre i den røde børneteaterbrochure, hvis forestillinger ikke er berettigede til 50 procents statsrefusion.

Listen stammede fra Kulturminderiet. Men i mellemtiden er endnu tre teatre godkendt med refusionsberettigede forestillinger. Det er teatergrupperne »Det gode Håb«, »YoYo« og »Spiloppen«.

Flere andre grupper har deres ansøgninger om godkendelse til behandling. Det indebærer, at der i løbet af sæsonen stadig kan ske ændringer i listen.

Det vil derfor være en god idé for arrangørerne i hvert enkelt tilfælde at kontakte teatergrupperne

om spørgsmålet. Grupperne vil være i stand til at dokumentere, om deres forestillinger er refusionsberettigede.

Den omtalte refusion på 50 procent af forestillingsprisen gives af staten til kommunernes udgifter til køb af børneforestillinger.

mb

er blevet til, hvordan alting måske er blevet skabt.

Ideerne er hentet fra forskellige skabelsesberetninger rundt på kloden.

Facts om både *Øjeblik* og *Indeni*:

Af og med: Hans Bay

Varighed: 50-55 min.

Opstilling/nedtagning: 60 min.

Antal børn: max. 60, min. 15

Scenografi og teknik: Muldvarpen og Skægspire

OBS-OBS: Indeni kræver mørklægning.

Pris: 2.000,- kr. alt incl.

For yderligere oplysninger, rekvirer brochure.

Bjørneteateret

Klintegårdsvej 38, 4400 Kalundborg
Tlf. 03-50 86 25 (13-16)

Værkstedet

Forestillingen er tidligere præsenteret i den røde brochure under arbejdstitlen »Eræk Ella«.

Peter Mål bor helt alene på sit værksted. Det eneste han ejer er noget værktøj og en lille fin porcelænsballerina. Han er besat af tal, mål og konstruktioner, og for det meste har han alt under kontrol.

Når Peter sover, så drømmer han, og det gør han også somme tider om dagen, især når han tænker eller ser på sin lille dansende ballerina — så glemmer han alle sine tal og mål.

Tekniske krav mv.: Se den røde brochure.

Comedievognen

Herlev Bygade 30
2730 Herlev
Tlf. 02-84 71 71

Blodig alvor

Ændringer i forhold til den røde brochure:

Forfatter: Claus Senderovich

Medvirkende: Bo Bertram og Niels Jørgensen

Turneperiode: 4. marts til 15. maj

Corona Danseteater

Rosenborggade 2, mezz.
1130 København K
Tlf. 01-13 12 09

Et maskespil

Corona Danseteater skal hermed gøre opmærksom på, at teatrets koreograf og danser Marie Lalander turnerer med forestillingen »Et maskespil« fra medio februar til ultimo marts 1986.

I forbindelse med forestillingen vil der være mulighed for evt. workshop arrangementer med Marie Lalander, hvor der kan arbejdes med masker.



Marie Lalander i »Et maskespil«.
(Foto: Per Morten Abrahamsen)

Dueslaget

Stengade 51, 3000 Helsingør
Tlf. 02-10 16 16 (10-14)

Nitterdrengene – et vinterstykke om en sommerrevy

Fredag den 18. januar 1986 har teatergruppen Dueslaget, i samarbejde med amatører fra bl.a. Dramaklubben i Helsingør, premiere på egns spillet »Nitterdrengene«.

Nitterdrengene var lærlinge i en af de hårdeste arbejdsgræne på værftet i Helsingør, men om sommeren var en udvalgt skare af dem med til, aften efter aften, at holde stemning og humør oppe i de sommerrevyer, der kørte i byen fra 1917 til op i 60'erne. Arrangementet sikrede teatret kontant støtte fra et »professionelt« publikum, og drengene havde adgang til teatrets drømme og bagscenetilbud. Men sommerrevyerne handlede aldrig om drengenes liv.

Derfor foregår dette »vinterstykke« i 1928, og handler om én af disse drenge og hans ulykkelige forelskelse i en mulig kommende revystjerne — som dog endnu kun er korpige. Den handler om hans kamp for at holde på hende. Og dette forsøg forstyrrer grundlaget for hendes videre karriere, og han bliver derfor nødt til at smide både sig og de andre drenges liv ind på scenen

Forestillingen er både en revy og en komedie om menneskers liv og færden. Men først og fremmest afspejler den en drøm om at ændre ved tingenes tilstand og om at kunne bevæge sig i forhold til virkelighedens krav.

Forfatter: Kaj Nissen

Scenograf: Finn Erik Bendixen

Instruktør: Flemming Weis Andersen

Kostumier: Gitte Slesbager

Tekniker: Jens Heisel

Musiker: Rikke Kaae Rasmussen

Medvirkende: Le Münster-Swendsen,

Sannie Terese Hansen, Frank Nielsen,

Timm Mehrens, Ranveig Iversen

Administrator: Anette Nissen

Kontor: Diggi Jørgensen, Eva Iversen, Gitte Moldt

Teatret Epos

Vædderens Kvarter 294
6710 Esbjerg V
Tlf. 05-15 53 05 (15-18)

Teatret Epos er et nyt, gammelt teater, som er oprettet i 1985 for at skabe ro og tid til arbejdet med at bringe fortællekunsten tilbage i rampelyset, ligesom teatret vil kunne tilbyde forskellige forestillinger med skiftende skuespillere i fremtiden. Teatret arbejder ikke med en fast tilknyttet stab, men vil i de næste år udelukkende have forestillinger på repertoiret, som er skabt af selvstændige scenekunstnere.

Alle teatrets forestillinger vil være refusionsberettigede.

Fra Mosaik-Teatret i Esbjerg har vi overtaget forestillingen »Pinocchio — du ved« (beskrivelse i den røde brochure).

Fabula Teatret

Gl. Kirkevej 36, 1.,
2770 Kastrup
Tlf. 01-50 00 39 (9-12)

Mis-Mis-Miau og Musik-Musen

Den sidste nyhed i Fabula Teatret er for de mindste. En 30 minutters forestilling for småbørn i vuggestuer, specialinstitutioner o.lign. i en morsom, børnevenlig og fleksibel form med de ting, børnene kender og med de sange, som de kan synge med på.



Kaskadeteatret: »Blå æbler«

Kaskadeteatret

Gudenåvej 60
Voervadsbro
8660 Skanderborg
Tlf. 05-78 22 76

Blå æbler

Blå æbler handler om skolelærer Harald Mortensen — men for den sags skyld kunne det lige så godt være ekspedienten i forretningen, direktøren, arbejdsmanden eller eleven på sidste række.

Vi har alle prøvet det.

Vi har allesammen et eller andet, vi skal have udrettet i løbet af dagen, men hvem har ikke oplevet den dag, hvor alt det, der forlanges af os, bare ikke lykkes.

Man klover konstant i det og bliver helt til grin.

Umiddelbart ville det bedste være at blive hjemme og trække dynen op over hovedet. Dog tager man på arbejde — og det gør Harald Mortensen også.

Uheldene forfølger ham — han kan ikke få undervisningen til at fungere, han går grassat, fortryder og prøver at gøre det hele godt igen — hvilket naturligvis forårsager den næste katastrofe. Og dog — ind imellem drømmer han sig væk fra problemerne.

Men Haralds måde at gøre det på bliver overraskende nok det, der redder ham fint igennem dagen.

Aldersgruppe: 1. til 5. klasse
Tilskuerantal: max. 150

Pris: 2.950,- + moms, ialt 3.599,- kr.

Spilleplads: min. 4×5 meter

Opstillingstid: 120 min.

El: 220 W

Mørklægning ikke nødvendig

Iscenesættelse: Jan Torp og Carl Press

Medvirkende: Carl Press

Spilleperiode: fra januar 1986

Kom frit frem

På grund af stadig efterspørgsel forlænges turneperioden til ultimo april 1986.

Praktiske oplysninger: se den røde brochure.

Beskrivelse af forestillingen kan rekvireres fra teatret.

Teatergruppen Møllen

Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 04-52 66 79 (11-15)

Barnlige historier

Vi har samlet nogle mennesker — ikke de smarteste, ikke de klogeste, ikke de smukkeste; men dem som altid er der, dem der ikke er bud efter. De stille eksistenser, vi knap nok ænser, men som alle har en historie, der skal fortælles. En historie der er rørende, komisk, kosmisk og meget vedkommende. »Barnlige historier« består af fire fortællinger — nemlig Manden med sproget, Manden med hukommelsen, Manden der ikke ville vide noget mere og Kvinden der besluttede at gå lige ud.

I forestillingen er vi en agerend, musiker, tre skuespillere og en tekniker i tæt samvær med publikum, der er bænket i vores medbragte scene rum.

Her følger en beskrivelse af to af de fire historier

.... for enden af hovedgagen, der hvor fortovet holder op og grøfterne begynder, starter vores historie! En tynd, grå mand — næppe værd at beskrive — gråt hår, grå hat, grå habit og om vinteren en lang grå frakke, lever her sit liv i en endeløs række af ensformige dage. Så ens, så grå, at de næsten bliver usynlige. »Nu må det blive anderledes,« sagde manden til sig selv en dag, solen var særlig klar og lysende. — Men je, alting var som før, stolen, bordet, skabet og sengen,

Teatergruppen Mariehønen

Vinkelvej 17, 8900 Randers
Tlf. 06-41 77 43 (9-12 og 13-15)

Bare det var mig

I forhold til den røde brochure er turneperioden ændret, således at forestillingen først spiller fra 1. april 1986.

Teatergruppen Møllen: »Barnlige historier«



intet var forandret. — Hvorfor! — Hvorfor hedder stolen stol og sengen seng! Hvorfor hedder stolen ikke vækkeur og sengen ikke billede! Nu besluttede manden, at alting skulle have nye navne. Og han fyldte mange blå stilehæfter med sit nye sprog. Til sidst glemte manden sit gamle sprog — og det er ikke helt ufarligt

På byens slidte jernbanestation »bor« en mand — lille, ilter og i en lidt for lang frakke. Hans hoved svirrer med tal, numre og bynavne. Han kan nemlig noget, ingen anden kan; han ved *alt* om tog. Hvor de starter fra. Hvor de har endestation. Hvor de standser. Hvor man skifter. Om de har spisevogn. Hvad billetterne koster osv., osv. — simpelthen det hele. Tog var hans interesse, hans lidenskab, hans hele liv. Og han var lykkelig — indtil den dag jernbaneselskabet åbnede et informationskontor på stationen. Her kunne en kvindelig funktionær slå op i sine tykke tabeller og svare på alt det, den lille mand havde i hovedet. Nu havde ingen brug for den lille mand i den lidt for lange frakke og hans verden smuldrede. At kunne noget, at vide noget, at føle sit eget værd, det er vigtigt for os alle — og også den lille mand i den lidt for lange frakke finder *sin* selvrespekt igen.

Bemærk: Ændret aldersgruppe: nu fra 14 år og opefter.

Mosaik-Teatret

Kirkegade 51, 6700 Esbjerg
Tlf. 05-12 20 13 (11-16)

Rettelser og ændringer i forhold til oplysninger i den røde brochure:

Kaffe i det grønne

Varighed: 35 min.

Turneperiode: 1. februar til 15. juni 1986

Instruktør: Mosaik-Teatret

Medvirkende: Ulla Veje og Inger Kjørbye

Fyrtøjet

Aldersgrupper: 4-6 år og 7-9 år (bh.kl.-2. kl.)

Turneperiode: 1. februar til 15. juni 1986

Varighed: 35 min.

Mørklægning ikke påkrævet

Instruktør: Frans P. V. Knudsen

Scenograf: Frans P. V. Knudsen

Medvirkende: Kristian Lykkebo og Nina Warming

Peters jul

Forfatter: Frans P. V. Knudsen

Instruktør: Frans P. V. Knudsen

Scenograf: Frans P. V. Knudsen

Medvirkende: Kristian Lykkebo, Inger Kjørbye og Nina Warming

Pris: 2.080,- + moms 457,60, ialt 2.537,60 kr.

Desuden spiller forestillingen »Pinocchio, du ved« ikke mere for Mosaik-teatret i Esbjerg, men er overtaget af teatret Epos.

Teatergruppen Skifteholdet

Sortedam Dossering 7 o.g.
2200 København N
01-37 16 66 (10-16)

Tundra

Tekniske detaljer i forbindelse med forestillingen:

Aldersgruppe: 15 år og opefter (8. klassetrin og opefter)

Sceneekrav: Spilles helst på gulv. Hvis der er scene, må den max. være 75 cm høj



Ø-Gruppen: »Det er bare dansk«

Spilleplads: 10 meter bred, 7 meter dyb, 5 meter høj

El-tilslutning: 380 V (3×16 amp) og 220 V

Mørklægning: Spillelokalet skal være totalt mørklagt

Opstillingstid: 3 timer og 30 min.

Nedpakningstid: 2 timer

Varighed: Forestillingen varer 1 time 15 minutter

Tilskuerantal: Max. 200 tilskuere pr. forestilling

Helst med publikumsopbygning (flere niveauer), så alle ser godt.

Medhjælp ved ind- og udbæring: 4-6 voksne

Pris: kr. 6.000,- + moms kr. 1.320,-, ialt kr. 7.320,-

Kærlighed

Kærlighed er en forestilling, der giver bud på kærligheden gennem tre menneskers historier:

Drengens historie handler om kærligheden som den mystiske kraft, som han ikke kan forstå. En kraft, som i fantasien skaber billeder, han ikke er i stand til at forbinde med virkeligheden. Kærligheden er på det verbale plan for ham noget man driller med, pjatter med. Alligevel bliver det gennem en kærlighedsoplevelse, der sker forandringer med ham.

Pigens historie om kærlighed er den store, romantiske med hvide kjoler, lys gennem bølgebladene, den æteriske, sværmende følelse. Pigen må erkende denne følelse som overflade, erkende, at hendes personlige udvikling er afhængig af, at hun bryder ud af kærligheden.

Den gamle kvindes historie gennemhuller myterne om ulykkelige skilsmissebørn, om de ulykkelige brud. Hendes historie handler om de gode adskillelser, om den familie, man selv følger som den lykkeligste.

Forestillingen udspiller sig i en billedskabende scenografi, er stilmæssigt en blanding af eventyr og realisme.

Aldersgruppe: 7-12 år (1.-6. kl.)

Spilleplads (incl. publikum): 8×9,5 meter og 3 meter til loft i gymnastiksal ell. lign.

Tekniske krav: Plant gulv på hele spillepladsen. 220 V

Medhjælp ved ind- og udbæring: 2 voksne

Opstillingstid: 2 timer og 30 min.

Nedpakningstid: 1 time og 30 min.

Varighed: Forestillingen varer ca. 55 min.

Tilskuerantal: Max. 150 tilskuere (incl. pædagoger/lærere)

Spilleperiode: 3. marts til 27. april 1986

Pris: 4.500,- kr. + moms 990,- kr., ialt kr. 5.490,-

Øvrige oplysninger: Se den røde brochure.

Ø-Gruppen

Lille Madsesgade 32
3700 Rønne
Tlf. 03-95 44 83 (10-12)

Det er bare dansk

»Og det var Danmark, og det var ...«

Danskeren den glade dansker danskeren, når han er allermest dansk Pludselig er han der bobler af energi og humør den danske sangskat det danske smil på læben Bag på cyklen en anhænger fuld af liv kaffen skal over musikken skal spilles historien fortælles.

Et spil for alle, ung som gammel et spil om dansken, om dig og mig Er vi ved at blive for danske, for nationale?

På den ene side, går vi jo også ind for fællesskabet, ik?

men på den anden side? Døm selv, se dansken!!!!

Forestillingen er mest velegnet uden-dørs, men spilles også i gymnastiksal eller lignende. Kan bruges til byfester, på legepladser, skolegården, til jeres gadefest, til støttearrangementer, stræder i parker, på plejehjemmet kort sagt, hvor der er mennesker og liv.

Aldersgruppe: Fra børnehavealder til 100 år

Tilskuerantal: max. 100

Turneperiode: ring og aftal

Pris: kr. 1.500 + moms, ialt kr. 1.830,-

Tekniske krav: ingen

Mørklægning ikke påkrævet

Varighed: 35-45 min.

Opstillingstid: 30 min.

Spilleplads: 4×4 m, 3 m h.

Forfatter: Hans Nørregaard

Scenografi: Margit Rosenmeier, Hans Nørregaard

Musik: Ja

Konsulent: Asger Frøskov

Medvirkende: 1 cykel + anhænger, en masse rekvisitter samt Hans Nørregaard

Udspil

Brugsteater ved
Mads Th. Haugsted
Højvangen 70, 2860 Søborg
Tlf. 01-69 61 77

Har du brug for hjælp, igangsætning eller inspiration til at spille teater, så er »Udspil« sagen. Jeg har erfaringer med alle aldersgrupper og i alle tænkelige sammenhænge.

Her følger nogle eksempler på, hvad jeg har lavet (ud over at spille teater) — men der er sikkert masser af andre muligheder — det er op til dig!

For/med børn:

— Børnehaver, skoler, klubber mv.

Teaterdag: Lær teatrets grundelementer og brug dem selv!

Feature-uger: »Teater som værktøj«

— teater som emne eller i forbindelse med andet fastlagt emne.

Projekter: f.eks. større projekt, hvor teater indgår som valgmulighed eller ramme.

Opsætning af stykke: Få kyndig hjælp til skolekomedien, hvadenten den er »selv-skrevet« eller en af »klassikerne«.

For biblioteker mv.:

Teaterværksted: Lær at spille selv, kortere forløb (f.eks. 1 time) eller længere (f.eks. 3 eftermiddage à 2 timer).

For/med voksne:

— Skoler, seminarier, højskoler

P-dag: Brug den pædagogiske dag til at lære brugsteater (og lære hinanden at kende på en ny måde).

Kurser: (f.eks. dansk- og drama-lære-re) — Metode til teater hvor som helst — når som helst.

PC-kursus: F.eks. dagskurser for amtscentraler eller pædagogiske centre/centraler — »Teater som værktøj« i den daglige undervisning.

Week-end og internat-kurser: »Teater som værktøj«, længerevarende kurser el. evt. som del af større pædagogisk kursus, herunder også »opvarmning«.

Aldersgruppe: børn, unge og voksne Tilskuer/deltagerantal: max. ca. 100, evt. i flere omgange, afhængig af tid, sted, anledning, emne mm.

Periode: hele året — fra januar 1986

Pris: helt afhængig af arrangementets art og omfang

Tekniske krav: et rimeligt stort, tomt lokale

Opstillingstid: Lokalet klart ½ time før start. — Gerne et orienterende møde med de ansvarlige for arrangementet inden afviklingen.

Medvirkende: jer selv

Instruktion: Mads Th. Haugsted

Yderligere oplysninger: Ring eller lån bogen (»Teater som værktøj«) — findes på alle Amtscentraler (udg. 1983).

Se evt. Børneteateravisen nr. 35 og 44 el. »Folkeskolen« 27/9-84.



Fra »Romantica«

Politikerne glade – teatret nedslidt

Af Magnus Brandstrup

Sommeren 1983. Et af landets ældste egnsteatre, Team Teatret i Herning fik en klar og indiskutabel besked fra byrådet:

— Enten finder I ud af at tjene jeres underskud hjem, eller vi lukker butikken.

På det tidspunkt havde teatret et underskud på flere hundrede tusinde, og udsigterne til at tjene det hjem var ikke for lyse.

Men alligevel iværksatte teatret en nødplan. Samtidig fik man politikernes ord for, at hvis planen lykkedes, ja, så ville byrådet bakke op om fortsatte bevillinger til Team som egnsteater.

Planen lykkedes, og byrådet kvitterede med ekstra bevilling på teatret på 200.000 kr. årligt. På heden må man nemlig yde, før man kan nyde.

I dag fortæller teatrets administrator Knud Erik Holm, at man har et fortræffeligt samarbejde med kommunen. Og der er også en positiv holdning til teatrets behov for løbende bygningsændringer og -reparationer.

— For, som Knud Erik Holm siger, når blot politikerne finder ud af, at man holder, hvad man lover, så letter det på kommunikationen. Politikerne skal kunne stole på vores budgetter, for de står jo i nøjagtig samme situation som os, når de skal have deres budgetter i kulturelt udvalg til at hænge sammen.

Men hvordan gjorde de det så i praksis — Team Teatret — deres underskud?

Først blev hele teatrets personale med undtagelse af administratoren fyret 3-4 måneder i foråret 1984. Herefter satsede man på at tjene penge hjem på turné med voksenforestillingen »Romantica« og ungdomsforestillingen »Ricards Pubertetsklinik«. Begge forestillinger var der god efterspørgsel på. Der var i begge tilfælde tale om genopsætninger, som, efter kun en uges prøvetid til hver og med nye spillere og teknikere, skulle ud på landevejen og tjene penge.

Denne satsning viste sig at give kasse. Men det hører også med i billedet, at teatrets ansatte brød alle arbejdstidsregler på grund af korte prøveperioder samtidig med teknisk underbemanding.

Om konsekvenserne af teatrets nødplan, der lykkedes, er nævnt det forbedrede forhold til kommunen — og naturligvis en fjernelse af luknings-truslen.

Men samstemmede siger teatrets medarbejdere, at det gør de ikke en gang til. Personalet blev nedslidt, var fuldstændig flade efter lange perioder med arbejde i døgndrift.

Team Teatret i Herning har fjernet stort underskud, der var ved at lukke teatret — men det er ikke sket uden store personlige og kunstneriske omkostninger

En anden betænkelig side af sagen var, at teatrets lokale publikum i Herning ikke så noget til deres egnsteater i et helt år, hvor personalet dels var fyret og dels turnerede.

Endelig betød produktionsræset, at man ikke fik de kunstneriske udfordringer, man kunne tænke sig. Og de korte produktionsperioder gik ud over forestillingernes kunstneriske kvalitet.

Skuespiller Torben Larsen siger, at man i Team foretrækker fortrinsvis at arbejde lokalt — at være egnsteater i Herning. At sørge for aktiviteter i teaterbygningen i Bethaniagade.

— Vi vil ikke, siger han, ud og spille en forestilling blot for at tjene penge. Vi vil satse kunstnerisk, og det er ikke nok for os, at publikum og politikerne er tilfredse. Vi må også selv være tilfredse. □

Fra »Ricards Pubertetsklinik«



Børneteaterplakater til salg

Børneteaterplakater til udsmykning
Børneteaterplakater som gave
Børneteaterplakater som reklame for
børneteater

Børneteatersammenslutningen sælger plakater fra børneteaternes forestillinger. Pengene går til arbejdet med at gøre børneteatrene stærkere og bedre.

Plakaterne er for det meste i flere farver, i størrelser fra A3 til A1. Hvis en eller flere af de afbildede plakater bliver udsolgt, finder vi andre i stedet.

15 plakater sælges for kr. 80,- incl. forsendelse.

Send beløbet pr. check eller indsæt det på giro 6 61 81 38 til Børneteateravisen, Frederiksborggade 20, 3., 1360 Kbh. K.

Plakaterne bliver sendt i et paprør. Vi håber, de når hele frem. I modsat fald: ring 01-15 69 00.

OBS - OBS - OBS

Af tekniske grunde har vi ikke kunnet afbilde alle 15 plakater i sættet. De fire, som ikke er med her på siden er plakaten fra Børneteaterfestivalen i Helsingør i år samt en serie på tre plakater fra Fair Play (det er forestillingerne »Dagen efter karnevallet«, »Fra ord til andet« og »Hvad kommer efter tyve«).

Klip kuponen ud og send den allerede i dag!

BREV

Hermed bestiller jeg:

- ☐ sæt plakater à kr. 80,-
☐ Pengene er sendt pr. check
☐ Pengene er indsat på giro nr. 6 61 81 38, Børneteateravisen, Frederiksborggade 20, 1360 København K.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Frankeres
som
brevkort

Børneteateravisen
Frederiksborggade 20, 3.
DK-1360 København K